



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums
2017. gada 30. janvāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

| | | |
|---------------|---|---|
| 2017/C 030/01 | Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> | 1 |
|---------------|---|---|

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

| | | |
|---------------|---|---|
| 2017/C 030/02 | Lieta C-673/13 P: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 23. novembra spriedums – Eiropas Komisija/ <i>Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)</i> Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2000 — Vide — Orhūsas konvencija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — 6. panta 1. punkts — Fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu apdraudējuma risks — Jēdziens “informācija, kas attiecas uz emisijām vidē” — Dokumenti attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļos iekļautās aktīvās vielas atļaujas procedūru — Aktīvā viela glifosāts | 2 |
| 2017/C 030/03 | Lieta C-442/14: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 23. novembra spriedums (<i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Orhūsas konvencija — Direktīva 2003/4/EK — 4. panta 2. punkts — Informācijas pieejamība sabiedrībai — Jēdziens “informācija par emisiju vidē” — Direktīva 91/414/EEK — Direktīva 98/8/EK — Regula (EK) Nr. 1107/2009 — Augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu produktu laišana tirgū — Konfidencialitāte — Rūpniecisko un komerciālo interešu aizsardzība | 3 |

| | | |
|---------------|--|----|
| 2017/C 030/04 | Lieta C-461/14: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2009/147/EK — Savvaļas putnu aizsardzība — Īpaši aizsargājamās teritorijas — Direktīva 85/337/EEK — Noteiktu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu aizsardzība | 4 |
| 2017/C 030/05 | Lieta C-464/14: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (<i>Tribunal Tributário de Lisboa</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA/Fazenda Pública</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63.–65. pants — EK un Tunisijas Asociācijas nolīgums — 31., 34. un 89. pants — EK un Libānas Asociācijas nolīgums — 31., 33. un 85. pants — Juridisko personu ienākuma nodoklis — Dividendes, kas saņemtas no sabiedrības, kura reģistrēta saņemošās sabiedrības dalībvalstī — Dividendes, kas saņemtas no sabiedrības, kura reģistrēta trešajā valstī, kas ir asociācijas nolīguma puse — Atšķirīga attieksme — Ierobežojums — Attaisnojums — Nodokļu kontroles efektivitāte — Iespēja saistībā ar EK un Tunisijas Asociācijas nolīgumu un EK un Libānas Asociācijas nolīgumu atsaukties uz LESD 64. pantu | 5 |
| 2017/C 030/06 | Lieta C-177/15: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 23. novembra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju informēšana un aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — Pārejas pasākumi — 28. panta 2. punkts — Preču zīmju vai zīmolvārdu produkti, kas pastāvēja pirms 2005. gada 1. janvāra — “Baha ziedu” līdzekļi — Eiropas Savienības preču zīme “RESCUE” — Produkti, kas pirms 2005. gada 1. janvāra ir tirgoti kā zāles un pēc šā datuma kā pārtikas produkti | 7 |
| 2017/C 030/07 | Lieta C-314/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 23. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Francijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — 4. panta 1. un 3. punkts — Atkārtota vai līdzvērtīga attīrīšana | 8 |
| 2017/C 030/08 | Lieta C-395/15: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 1. decembra spriedums (<i>Juzgado de lo Social n°33 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Mohamed Daouidi/Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 1.–3. pants — Jebkāda veida diskriminācijas invaliditātes dēļ aizliegums — Invaliditātes esamība — Ilgstošu fizisku, garīgu, intelektuālu vai maņu traucējumu jēdziens — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 3., 15., 21., 30., 31., 34. un 35. pants — Darbinieka, kuram ir pārejoša darbnespēja valsts tiesību izpratnē uz nenoteiktu laiku, atļaušana no darba | 9 |
| 2017/C 030/09 | Apvienotās lietas C-408/15 P un C-409/15 P: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums – <i>Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG u.c. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV u.c. (C-409/15 P)</i> /Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome Apelācija — Prasība atcelt tiesību aktu — LESD 263. panta ceturrtā daļa — Tiesības celt prasību — Locus standi — Tiesību akts, kas individuāli skar fiziskas vai juridiskas personas “noteiktu tām raksturīgu īpašu pazīmju dēļ” — Regula (ES) Nr. 511/2014 — No Nagojas Protokola par piekļuvi ģenētiskajiem resursiem un to ieguvumu taisnīgu un godīgu sadali, kas gūti no šo resursu izmantošanas, izrietošo atbilstības pasākumu lietotājiem Savienībā ievērošana — Regula (EK) Nr. 2100/94 — Jaunu augu šķirņu Kopienu aizsardzības seku ierobežojumi — Izņēmums attiecībā uz selekcionāriem | 10 |
| 2017/C 030/10 | Lieta C-443/15: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (<i>The Labour Court, Ireland</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>David L. Parris/Trinity College Dublin u.c.</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Direktīva 2000/78/EK — 2. pants — Aizliegums diskriminēt dzimumorientācijas un vecuma dēļ — Valsts pensiju shēma — Apgādnieka zaudējuma pabalsta samaksa civilpartnerim — Nosacījums — Partnerattiecību reģistrēšana līdz minētajā shēmā apdrošinātās personas sešdesmitajai dzimšanas dienai — Civiltiesiska savienība — Neiespējamība attiecīgajā dalībvalstī līdz 2010. gadam — Dibinātas ilgstošas attiecības — 6. panta 2. punkts — Atšķirīgas attieksmes vecuma dēļ pamatojums | 11 |

| | | |
|---------------|--|----|
| 2017/C 030/11 | <p>Lieta C-454/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (<i>Hessisches Landesarbeitsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Jürgen Webb-Sämann/Christopher Seagon (Baumarkt Praktiker DIY GmbH</i> maksātspējas procedūras administrators) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2008/94/EK — 8. pants — Darba ņēmēju aizsardzība darba devēja maksātspējas gadījumā — Ar sociālo nodrošinājumu saistītās tiesību normas — Piemērošanas joma — Pasākumi, kas ir vajadzīgi, lai aizsargātu darba ņēmēju tiesības, kuras ir iegūtas vai sagaidāmas saskaņā ar papildpensiju programmu — Pienākums paredzēt tiesības no konkursa masas izdalīt nesamaksātās pensijas iemaksas — Neesamība</p> | 12 |
| 2017/C 030/12 | <p>Lieta C-486/15 P: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 30. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Francijas Republika, <i>Orange</i>, Vācijas Federatīvā Republika Apelācija — Valsts atbalsts — Finanšu pasākumi par labu France Télécom — Akcionāra avansa projekts — Publiski Francijas valsts pārstāvju paziņojumi — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu — Jēdziens “atbalsts” — Jēdziens “ekonomiska priekšrocība” — Informēta privātā ieguldītāja kritērijs — Vispārējās tiesas pienākums norādīt pamatojumu — Pārbaudes tiesā robežas — Apstrīdētā lēmuma sagrozīšana</p> | 12 |
| 2017/C 030/13 | <p>Lieta C-642/15 P: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 1. decembra spriedums – <i>Toni Klement</i>/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (<i>EUIPO</i>), <i>Bullerjan GmbH</i> Apelācija — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Eiropas Savienības preču zīme — Trīsdimensiju preču zīme, kas attēlo krāsnu formu — 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Pieteikums par Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanu — 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana</p> | 13 |
| 2017/C 030/14 | <p>Lieta C-645/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (<i>Bayerischer Verwaltungsgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Noteiktu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2011/92/ES — Projekts, attiecībā uz kuru ir jāveic novērtējums — I pielikuma 7. punkts — Eiropas Līgums par galvenajām starptautiskajām maģistrālēm (AGR) — Četru joslu ceļa paplašināšana vismaz 10 km garumā</p> | 13 |
| 2017/C 030/15 | <p>Lieta C-662/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (<i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Medical Services GmbH</i>, iepriekš – <i>BIOS Naturprodukte GmbH</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 93/42/EEK — Medicīnas ierīces — I klases ierīce (ķirurģiskie brūču pārsēji), kurai ražotājs ir veicis atbilstības novērtējuma procedūru — Paralēlais imports — Datu par importētāju pievienošana uz marķējuma — Atbilstības papildu novērtējuma procedūra</p> | 14 |
| 2017/C 030/16 | <p>Lieta C-152/16: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 1. decembra spriedums – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1071/2009 — Kopīgi noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem — 16. panta 1. un 5. punkts — Valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskais reģistrs — Savstarpēja nesavienošana ar citu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem</p> | 15 |
| 2017/C 030/17 | <p>Lieta C-520/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 5. oktobrī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH</i></p> | 15 |
| 2017/C 030/18 | <p>Lieta C-521/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 5. oktobrī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter/Germanwings GmbH</i></p> | 16 |

| | | |
|---------------|---|----|
| 2017/C 030/19 | Lieta C-529/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. oktobrī iesniedza <i>Finanzgericht München</i> (Vācija) – <i>Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München</i> | 17 |
| 2017/C 030/20 | Lieta C-538/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. oktobrī iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA</i> | 17 |
| 2017/C 030/21 | Lieta C-539/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. oktobrī iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional</i> | 18 |
| 2017/C 030/22 | Lieta C-548/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. oktobrī iesniedza <i>Cour d'appel de Mons</i> (Beļģija) – <i>État belge/Biologie Dr Antoine SPRL</i> | 18 |
| 2017/C 030/23 | Lieta C-549/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza <i>Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano</i> (Itālija) – <i>Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserkron Srl</i> | 19 |
| 2017/C 030/24 | Lieta C-551/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza <i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) – <i>J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen</i> | 20 |
| 2017/C 030/25 | Lieta C-558/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 3. novembrī iesniedza <i>Kammergericht Berlin</i> (Vācija) – <i>Doris Margret Lisette Mahnkopf</i> | 20 |
| 2017/C 030/26 | Lieta C-574/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. novembrī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Galicia</i> (Spānija) – <i>Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez</i> | 21 |
| 2017/C 030/27 | Lieta C-586/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-460/13 <i>Sun Pharmaceutical Industries Ltd</i> , iepriekš <i>Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 17. novembrī iesniedza <i>Sun Pharmaceutical Industries Ltd</i> , iepriekš <i>Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd</i> | 22 |
| 2017/C 030/28 | Lieta C-588/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-469/13 <i>Generics (UK)</i> /Komisija 2016. gada 18. novembrī iesniedza <i>Generics (UK) Ltd</i> | 23 |
| 2017/C 030/29 | Lieta C-590/16: Prasība, kas celta 2016. gada 21. novembrī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika | 24 |
| 2017/C 030/30 | Lieta C-591/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-472/13 <i>H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 18. novembrī iesniedza <i>H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd</i> | 25 |
| 2017/C 030/31 | Lieta C-598/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-346/14 <i>Yanukovych</i> /Padome 2016. gada 23. novembrī iesniedza <i>Viktor Fedorovych Yanukovych</i> | 26 |
| 2017/C 030/32 | Lieta C-599/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-348/14 <i>Yanukovych</i> /Padome 2016. gada 23. novembrī iesniedza <i>Oleksandr Viktorovych Yanukovych</i> | 27 |
| 2017/C 030/33 | Lieta C-600/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 14. septembra spriedumu lietā T-207/15 <i>National Iranian Tanker Company</i> /Eiropas Savienības Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza <i>National Iranian Tanker Company</i> | 28 |

| | | |
|---------------|--|----|
| 2017/C 030/34 | Lieta C-601/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13 <i>Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 24. novembrī iesniedza <i>Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd</i> | 29 |
| 2017/C 030/35 | Lieta C-602/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-111/14 <i>Unitec Bio</i> /Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome | 31 |
| 2017/C 030/36 | Lieta C-603/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-139/14 <i>PT Wilmar Bioenergi Indonesia</i> un <i>PT Wilmar Nabati Indonesia</i> /Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome | 32 |
| 2017/C 030/37 | Lieta C-604/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-121/14 <i>Pelita Agung Agrindustri</i> /Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome | 33 |
| 2017/C 030/38 | Lieta C-605/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-120/14 <i>PT Ciliandra Perkasa</i> /Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome | 34 |
| 2017/C 030/39 | Lieta C-606/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-80/14 <i>PT Musim Mas</i> /Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome | 35 |
| 2017/C 030/40 | Lieta C-607/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietās no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14 <i>Molinos Río de la Plata</i> u.c./Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome | 36 |
| 2017/C 030/41 | Lieta C-608/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-117/14 <i>Cargill</i> /Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome | 37 |
| 2017/C 030/42 | Lieta C-609/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-118/14 <i>LDC Argentina</i> /Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome | 38 |
| 2017/C 030/43 | Lieta C-611/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-471/13 <i>Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 25. novembrī iesniedza <i>Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC</i> , iepriekš <i>Zoetis Products LLC</i> | 39 |
| 2017/C 030/44 | Lieta C-614/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-470/13 <i>Merck KGaA</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 28. novembrī iesniedza <i>Merck KGaA</i> | 40 |

Vispārējā tiesa

| | | |
|---------------|---|----|
| 2017/C 030/45 | Lieta T-248/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>Al-Ghabra</i> /Komisija Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā, līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Šīs personas vārda iekļaušana Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Saprātīgs termiņš — Pienākums pārbaudīt un pierādīt izvīrzi pamatu pamatotību — Pārbaude tiesā | 42 |
|---------------|---|----|

| | | |
|---------------|---|----|
| 2017/C 030/46 | Lieta T-764/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>European Dynamics Luxembourg</i> un <i>Evropaiki Dynamiki</i> /Komisija Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Tehniskā palīdzība, ASEAN muitas tranzīta sistēmas (ACTS) izstrāde un ieviešana — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Atlases kritēriji — Piešķiršanas kritēriji — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Vienlīdzīga attieksme — Pārskatāmība | 43 |
| 2017/C 030/47 | Lieta T-95/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>Printeos u.c./Komisija</i> Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Standarta aplokšņu un speciālo apdrukāto aplokšņu Eiropas tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Cenu saskaņošana un klientūras sadale — Izlīguma procedūra — Naudas sodi — Pamatsumma — Pielāgošana izņēmuma kārtā — Ierobežojums 10 % apmērā no kopējā apgrozījuma — Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Vienlīdzīga attieksme | 43 |
| 2017/C 030/48 | Lieta T-397/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 14. decembra spriedums – <i>PAL-Bullermann/EUIPO</i> – <i>Symaga</i> (“PAL”) Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “PAL” — Tiesību atzīšana par daļēji atceltām — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Forma, kas atšķiras no reģistrētās preču zīmes — Regulas (EK) Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. un 4. punkts | 44 |
| 2017/C 030/49 | Lieta T-548/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>Guiral Broto/EUIPO</i> – <i>Gastro & Soul</i> (“Café del Sol”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīmes “Café del Sol” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Café del Sol” — Pierādījumu neiesniegšana iebildumu procesa valodā — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. un 76. pants — Regulas (EK) Nr. 2868/95 19. un 20. noteikums — Tiesības uz aizstāvību | 45 |
| 2017/C 030/50 | Lieta T-549/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>Guiral Broto/EUIPO</i> – <i>Gastro & Soul</i> (“CAFE DEL SOL”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CAFE DEL SOL” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Café del Sol” — Pierādījumu neiesniegšana iebildumu procesa valodā — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. un 76. pants — Regulas (EK) Nr. 2868/95 19. un 20. noteikums — Tiesības uz aizstāvību | 45 |
| 2017/C 030/51 | Lieta T-744/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>Puro Italian Style/EUIPO</i> (“smartline”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “smartline” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts | 46 |
| 2017/C 030/52 | Lieta T-745/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 14. decembra spriedums – <i>Scorpio Poland/EUIPO</i> – <i>Eckes-Granini Group</i> (“YO!”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “YO!” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “YO” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts | 46 |
| 2017/C 030/53 | Lieta T-24/16: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>Sovena Portugal</i> – <i>Consumer Goods/EUIPO</i> – <i>Mueloliva</i> (“FONTOLIVA”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “FONTOLIVA” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “FUENOLIVA” — Relatīvs atteikuma pamats — Agrākas preču zīmes reģistrācijas spēkā esamība — Jaunu fakti un pierādījumu iesniegšana Vispārējā tiesā — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Grozīšanas pilnvaras — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 42. panta 2. un 3. punkts, kā arī 65. un 76. pants | 47 |

| | | |
|---------------|--|----|
| 2017/C 030/54 | Lieta T-58/16: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket</i> (“APAX”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “APAX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “APAX” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču un pakalpojumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts | 48 |
| 2017/C 030/55 | Lieta T-154/16: Vispārējās tiesas 2016. gada 14. decembra spriedums – <i>Grid applications/EUIPO</i> (“APlan”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “APlan” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts | 48 |
| 2017/C 030/56 | Lieta T-809/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. novembrī – <i>Vorarlberger Landes- und Hypothekbank/SRB</i> | 49 |
| 2017/C 030/57 | Lieta T-811/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. novembrī – <i>Di Bernardo/Komisija</i> | 49 |
| 2017/C 030/58 | Lieta T-813/16: Prasība, kas celta 2016. gada 21. novembrī – <i>Abes/Komisija</i> | 50 |
| 2017/C 030/59 | Lieta T-818/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. novembrī – <i>Netflix International un Netflix/Komisija</i> | 51 |
| 2017/C 030/60 | Lieta T-832/16: Prasība, kas celta 2016. gada 25. novembrī – <i>Celio International/Komisija</i> | 52 |
| 2017/C 030/61 | Lieta T-835/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. novembrī – <i>Louvers Belgium/Komisija</i> | 53 |
| 2017/C 030/62 | Lieta T-836/16: Prasība, kas celta 2016. gada 30. novembrī – Polijas Republika/Eiropas Komisija | 54 |
| 2017/C 030/63 | Lieta T-841/16: Prasība, kas celta 2016. gada 24. novembrī – <i>Alex/Komisija</i> | 55 |
| 2017/C 030/64 | Lieta T-855/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. decembrī – <i>Fertisac/ECHA</i> | 56 |
| 2017/C 030/65 | Lieta T-865/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. decembrī – <i>Fútbol Club Barcelona/Komisija</i> | 57 |
| 2017/C 030/66 | Lieta T-868/16: Prasība, kas celta 2016. gada 11. decembrī – <i>QI u.c./Komisija un ECB</i> | 58 |
| 2017/C 030/67 | Lieta T-872/16: Prasība, kas celta 2016. gada 9. decembrī – <i>repowermap/EUIPO – Repower</i> (“REPOWER”) | 58 |

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 030/01)

Jaunākā publikācija

OV C 22, 23.1.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 14, 16.1.2017.

OV C 6, 9.1.2017.

OV C 475, 19.12.2016.

OV C 462, 12.12.2016.

OV C 454, 5.12.2016.

OV C 441, 28.11.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 23. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Lieta C-673/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2000 — Vide — Orhūsas konvencija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — 6. panta 1. punkts — Fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu apdraudējuma risks — Jēdziens “informācija, kas attiecas uz emisijām vidē” — Dokumenti attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļos iekļautās aktīvās vielas atļaujas procedūru — Aktīvā viela glifosāts

(2017/C 030/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver un L. Pignataro–Nolin)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (pārstāvji – M. Abenhaim, advokāts, K. Nordlander, advokāts, un P. Harrison, solicitor), CropLife International AISBL (CLI) (pārstāvji – D. Abrahams, barrister, R. Cana un E. Mullier, advokāti, kā arī A. Patsa, dīkigoros), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (pārstāvji – I. Antypas un D. Waelbroeck, advokāti, kā arī D. Slater, solicitor), European Crop Care Association (ECCA) (pārstāvis – S. Pappas, dīkigoros), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un A. Lippstreu)

Pārējie lietas dalībnieki: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (pārstāvji – B. Kloostra un A. van den Biesen, advocaten)

Persona, kas iestājusies lietā otra lietas dalībnieka prasījumu atbalstam: Zviedrijas Karaliste (pārstāvji – E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz un N. Otte Widgren)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 8. oktobra spriedumu Stichting Greenpeace Nederland un PAN Europe/Komisija (T-545/11, EU:T:2013:523);
- 2) nodot lietu T-545/11 atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 71, 8.3.2014.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 23. novembra spriedums (College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Lieta C-442/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Orhūsas konvencija — Direktīva 2003/4/EK — 4. panta 2. punkts — Informācijas pieejamība sabiedrībai — Jēdziens “informācija par emisiju vidē” — Direktīva 91/414/EEK — Direktīva 98/8/EK — Regula (EK) Nr. 1107/2009 — Augu aizsardzības līdzekļu un biocīdo produktu laišana tirgū — Konfidencialitāte — Rūpniecisko un komerciālo interešu aizsardzība

(2017/C 030/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītājas: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Atbildētāja: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Piedaloties: Makhtesim-Agan Holland B. V.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļi, ka augu aizsardzības līdzekļa vai biocīda produkta tirdzniecības atļaujas pieteikuma iesniedzējs tās procedūras laikā, kura paredzēta šīs atļaujas iegūšanai, nav lūdzis ievērot konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, kas iesniegta šīs procedūras laikā, pamatojoties uz Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 14. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū 19. pantu vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK, 33. panta 4. punktu un 63. pantu, nerada šķērslī tam, lai kompetentā iestāde, kam pēc minētās procedūras izbeigšanas ir iesniegts pieteikums par piekļuvi šai informācijai, kuru trešā persona iesniegusi, pamatojoties uz Direktīvu 2003/4, izvērtētu minētā pieteikuma iesniedzēja iebildumus pret šo piekļuvi un vajadzības gadījumā to noraidītu, piemērojot šīs direktīvas 4. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu, pamatojoties uz to, ka minētās informācijas publiskošana apdraudētu komerciālas vai rūpnieciskas informācijas konfidencialitāti;
- 2) Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— jēdzienā “emisijas vidē” šīs tiesību normas izpratnē ietilpst produktu vai vielu, piemēram, augu aizsardzības vai biocīdu produktu un vielu, ko šie produkti satur, novadīšana, ciktāl šāda novadīšana ir faktiskā vai paredzama normālos vai reālos izmantošanas apstākļos;

— jēdzienā “informācija par emisiju vidē” minētās tiesību normas izpratnē ietilpst norādes par šo produktu vai vielu “emisiju vidē” raksturu, sastāvu, daudzumu, datumu un vietu, kā arī datiem par šo emisiju īslaicīgāku vai ilglaicīgāku ietekmi uz vidi, konkrētāk, informāciju par atliekām, kas sastopamas vidē pēc attiecīgā produkta izmantošanas, un pētījumiem par vielu atvasinājumu mērījumiem šīs izmantošanas laikā, neatkarīgi no tā, vai šie dati ir iegūti no pētījumiem, kuri ir pilnībā vai daļēji veikti uz vietas, laboratorijas pētījumiem vai translokācijas pētījumiem;

- 3) Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja tiek lūgta piekļuve informācijai par emisiju vidē, kuras publicēšana varētu apdraudēt kādu no šīs direktīvas 4. panta 2. punkta pirmās daļas a), d) un f)–h) apakšpunktā norādītajām interesēm, ir jāpublicē tikai nozīmīgie dati, kurus var iegūt no informācijas avota attiecībā uz emisijām vidē, ja šos datus ir iespējams nodalīt no citas minētajā avotā iekļautās informācijas, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 462, 22.12.2014.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-461/14) (¹)

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2009/147/EK — Savvaļas putnu aizsardzība — Īpaši aizsargājamas teritorijas — Direktīva 85/337/EEK — Noteiktu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu aizsardzība

(2017/C 030/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena un G. Wilms)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāve – A. Gavela Llopis)

Rezolutīvā daļa:

- 1) neveicot piemērotus pasākumus, lai īpaši aizsargājamā teritorijā “Campiñas de Sevilla” novērstu dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos, kā arī lai novērstu traucējumus, kas skar sugas, kuru dēļ šī teritorija ir šādi klasificēta, Spānijas Karaliste attiecībā uz laika posmu pirms 2008. gada 29. jūlija nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvā 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību 4. panta 4. punktā, un attiecībā uz laika posmu pēc minētā datuma – pienākumus, kas tai paredzēti Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvā 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 2. punktā;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 462, 22.12.2014.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (Tribunal Tributário de Lisboa (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA/Fazenda Pública

(Lieta C-464/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63.–65. pants — EK un Tunisijas Asociācijas nolīgums — 31., 34. un 89. pants — EK un Libānas Asociācijas nolīgums — 31., 33. un 85. pants — Juridisko personu ienākuma nodoklis — Dividendes, kas saņemtas no sabiedrības, kura reģistrēta saņemošās sabiedrības dalībvalstī — Dividendes, kas saņemtas no sabiedrības, kura reģistrēta trešajā valstī, kas ir asociācijas nolīguma puse — Atšķirīga attieksme — Ierobežojums — Attaisnojums — Nodokļu kontroles efektivitāte — Iespēja saistībā ar EK un Tunisijas Asociācijas nolīgumu un EK un Libānas Asociācijas nolīgumu atsaukties uz LESD 64. pantu

(2017/C 030/05)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Tributário de Lisboa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Atbildētāja: Fazenda Pública

Rezolutīvā daļa:

1) EKL 63. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- Portugālē reģistrēta sabiedrība, kas saņem dividendes no sabiedrībām, kuras reģistrētas attiecīgi Tunisijā un Libānā, var atsaukties uz LESD 63. pantu, lai apstrīdētu nodokļa režīmu, kas šīm dividendēm šajā dalībvalstī paredzēts, balstoties uz tiesisko regulējumu, kas ir piemērojams ne tikai situācijās, kurās dividendes saņemošā sabiedrība īsteno izšķirošu ietekmi uz sadalošo sabiedrību;
- tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, atbilstoši kuram dalībvalstī rezidējoša sabiedrība var pilnībā vai daļēji atskaitīt dividendes no savas nodokļa bāzes, ja šīs dividendes ir sadalījuši kādā šajā pašā dalībvalstī rezidējoša sabiedrība, bet nevar veikt šādu atskaitījumu, ja dividendes sadalošā sabiedrība ir trešās valsts rezidente, ir kapitāla aprītes starp dalībvalstīm un trešajām valstīm ierobežojums, kas principā ir aizliegts ar LESD 63. pantu;
- atteikums piešķirt saņemto dividenžu pilnīgu vai daļēju atskaitījumu no nodokļu bāzes, piemērojot Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (Juridisko personu ienākuma nodokļa kodekss), tā redakcijā, kas bija spēkā 2009. gadā, 46. panta 1. un 8. punktu, var tikt attaisnots ar vispārējo interešu apsvērumiem par nepieciešamību nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti, ja dividendes saņemošās sabiedrības rezidences valsts nodokļu iestādēm izrādītos neiespējami saņemt informāciju no trešās valsts, kuras rezidente ir šīs dividendes sadalošā sabiedrība, kas ļautu pārbaudīt nosacījuma par to, ka šī pēdējā minētā sabiedrība ir nodokļa maksātāja, izpildi;
- atteikums piešķirt daļēju atskaitījumu, piemērojot Juridisko personu ienākuma nodokļa kodeksa minētajā redakcijā 46. panta 11. punktu, nevar tikt attaisnots ar vispārējo interešu apsvērumiem par nepieciešamību nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti, ja šī tiesību norma var tikt piemērota situācijās, kad tas, vai dividendes sadalošā sabiedrība ir nodokļa maksātāja valstī, kurā tā ir rezidente, nevar tikt pārbaudīts, un tas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai;

2) LESD 64. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- ciktāl, pieņemot nodokļu priekšrocību režīmu līgumiska rakstura ieguldījumam, kas paredzēts Estatuto dos Benefícios Fiscais (Nodokļu priekšrocību shēma), tā redakcijā, kas bija spēkā 2009. gadā, 41. panta 5. punkta b) apakšpunktā, un režīmu dividendēm no Āfrikas valstīm, kuru oficiālā valoda ir portugāļu valoda, un no Austrumtimoras, kas paredzēts šīs shēmas 42. pantā, nav grozīts tiesiskais regulējums par Tunisijas un Libānas izcelsmes dividendēm, šo režīmu noteikšana nav ietekmējusi to, ka dividenžu, ko sadalījušas šajās trešajās valstīs reģistrētas sabiedrības, izslēgšana no iespējas saņemt pilnīgu vai daļēju atskaitījumu ir kvalificējama par pastāvošu ierobežojumu;

- dalībvalsts atsakās no LESD 64. panta 1. punktā paredzētās iespējas arī tad, ja, formāli neatceļot un negrozot pastāvošo tiesisko regulējumu, tā noslēdz tādu starptautisku līgumu kā asociācijas nolīgums, kas kādā tiesību normā, kurai ir tieša iedarbība, paredz kādas kapitāla kategorijas liberalizāciju atbilstoši LESD 64. panta 1. punktam; ietekmes uz iespēju atsaukties uz LESD 64. panta 1. punktu ziņā šis tiesiskā regulējuma grozījums tādējādi ir pielīdzināms tāda jauna tiesiskā regulējuma ieviešanai, kura pamatā ir no esošā tiesiskā regulējuma loģikas atšķirīga loģika;
- 3) Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses, kas parakstīts 1995. gada 17. jūlijā Briselē un kas Eiropas Kopienas un Eiropas Oglu un tērauda kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes un Komisijas 1998. gada 26. janvāra Lēmumu 98/238/EK, EOTK, 34. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- tam ir tieša iedarbība un uz to var atsaukties tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, kad Portugālē rezidējoša sabiedrība saņem dividendes no Tunisijā rezidējošas sabiedrības tā tiešā ieguldījuma dēļ, ko tā ir veikusi dividendes sadalošajā sabiedrībā, lai iebilstu pret nodokļu režīmu, kas attiecībā uz šīm dividendēm ir noteikts Portugālē;
 - tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, atbilstoši kuram dalībvalstī rezidējoša sabiedrība var pilnībā vai daļēji atskaitīt saņemtās dividendes no savas nodokļa bāzes, ja šīs dividendes ir sadalījuši kāda šajā pašā dalībvalstī rezidējoša sabiedrība, bet nevar veikt šādu atskaitījumu, ja dividendes sadalošā sabiedrība ir Tunisijas rezidente, ir kapitāla brīvas aprites ierobežojums, kas attiecībā uz tiešajiem ieguldījumiem, konkrētāk, no šiem ieguldījumiem gūtās peļņas repatriāciju, principā ir aizliegts ar šā nolīguma 34. panta 1. punktu;
 - tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā šīs tiesību normas iedarbība nav ierobežota ar šā nolīguma 89. pantu;
 - atteikums piešķirt saņemto dividenžu pilnīgu vai daļēju atskaitījumu no sabiedrības saņēmējas nodokļu bāzes, piemērojot Juridisko personu ienākuma nodokļa kodeksa 46. panta 1. un 8. punktu, redakcijā, kas bija spēkā 2009. gadā, var tikt attaisnots ar vispārējo interešu apsvērumiem par nepieciešamību nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti, ja dividendes saņemto rezidences valsts nodokļu iestādēm izrādītos neiespējami saņemt informāciju no Tunisijas Republikas, kuras rezidente ir šīs dividendes sadalošā sabiedrība, kas ļautu pārbaudīt nosacījuma par to, ka šīs dividendes sadalošā sabiedrība ir nodokļa maksātāja, izpildi;
 - atteikums piešķirt šādu daļēju atskaitījumu, piemērojot Juridisko personu ienākuma nodokļa kodeksa 46. panta 11. punktu, minētajā redakcijā, nevar tikt attaisnots ar vispārējo interešu apsvērumiem par nepieciešamību nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti, ja šī tiesību norma var tikt piemērota situācijās, kad tas, vai dividendes sadalošā sabiedrība ir nodokļa maksātāja Tunisijā, kurā tā ir rezidente, nevar tikt pārbaudīts, un tas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai;
- 4) Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses, kas parakstīts 2002. gada 17. jūnijā Luksemburgā un kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 2006. gada 14. februāra Lēmumu 2006/356/EK, 31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- tam ir tieša iedarbība;
 - tāda situācija kā pamatlietā aplūkotā, kura attiecas uz dividenžu, kas izriet no tiešajiem ieguldījumiem, ko Libānā veikusi Portugālē rezidējoša persona, nodokļu režīmu, ietilpst šā nolīguma 33. panta 2. punktā paredzētajā gadījumā; tādēļ minētā nolīguma 33. panta 1. punktā nav liegts šajā gadījumā atsaukties uz šā nolīguma 31. pantu;
 - tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, atbilstoši kuram dalībvalstī rezidējoša sabiedrība var pilnībā vai daļēji atskaitīt saņemtās dividendes no savas nodokļa bāzes, ja šīs dividendes ir sadalījuši kāda šajā pašā dalībvalstī rezidējoša sabiedrība, bet nevar veikt šādu atskaitījumu, ja dividendes sadalošā sabiedrība ir Libānas rezidente, ir kapitāla brīvas aprites ierobežojums, kas principā ir aizliegts ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses, 31. pantu;
 - tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā šīs tiesību normas iedarbību neierobežo šā nolīguma 85. pants;

- atteikums piešķirt saņemto dividenžu pilnīgu vai daļēju atskaitījumu no nodokļu bāzes, piemērojot Juridisko personu ienākuma nodokļa kodeksa 46. panta 1. un 8. punktu, tā redakcijā, kas bija spēkā 2009. gadā, var tikt attaisnots ar vispārējo interešu apsvērumiem par nepieciešamību nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti, ja dividendes saņemošās sabiedrības rezidences dalībvalsts nodokļu iestādēm izrādītos neiespējami saņemt informāciju no Libānas Republikas, kuras rezidente ir šīs dividendes sadalošā sabiedrība, kas ļautu pārbaudīt nosacījuma par to, ka šīs dividendes sadalošā sabiedrība ir nodokļa maksātāja, izpildi;
 - atteikums piešķirt daļēju atskaitījumu, piemērojot Juridisko personu ienākuma nodokļa kodeksa minētajā redakcijā 46. panta 11. punktu, nevar tikt attaisnots ar vispārējo interešu apsvērumiem par nepieciešamību nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti, ja šī tiesību norma var tikt piemērota situācijās, kad tas, vai dividendes sadalošā sabiedrība ir nodokļa maksātāja Libānā, kurā tā ir rezidente, nevar tikt pārbaudīts, un tas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai;
- 5) par LESD 63.–65. panta, kā arī Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses, interpretācijas sekām pamatlietā:
- ja dividendes saņemošās sabiedrības rezidences dalībvalsts iestādes var saņemt informāciju no Tunisijas Republikas, kas ir dividendes sadalošās sabiedrības rezidences valsts, kura ļauj pārbaudīt, ka ir izpildīts nosacījums par to, ka šīs dividendes sadalošā sabiedrība ir nodokļa maksātāja, LESD 63. un 65. pantā, kā arī EK un Tunisijas nolīguma 34. panta 1. punktā nav pieļauts atteikums piešķirt, piemērojot Juridisko personu ienākuma nodokļa kodeksa tā redakcijā, kas bija spēkā 2009. gadā, 46. panta 1. punktu vai 46. panta 8. punktu, sadalīto dividenžu pilnīgu vai daļēju atskaitījumu no saņemošās sabiedrības, nodokļa bāzes, un šajā ziņā Portugāles Republika nevar atsaukties uz LESD 64. panta 1. punktu;
 - LESD 63. un 65. pantā, kā arī Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses, 34. panta 1. punktā un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Libānas Republiku, no otras puses, 31. pantā nav pieļauts atteikums piešķirt atbilstoši Juridisko personu ienākuma nodokļa kodeksa minētajā redakcijā 46. panta 11. punktam sadalīto dividenžu daļēju atskaitījumu no dividendes saņemošās sabiedrības nodokļu bāzes, ja šis noteikums var tikt piemērots situācijās, kad nevar tikt pārbaudīts, vai šīs dividendes sadalošās sabiedrības ir nodokļa maksātājas Tunisijā un Libānā, kas ir šo sabiedrību rezidences valstis, un tas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai, un šajā ziņā Portugāles Republika nevar atsaukties uz LESD 64. panta 1. punktu;
 - summas, kas saņemtas, pārkāpjot Savienības tiesību normas, ar procentiem ir jāatlīdzina nodokļu maksātājam.

(¹) OV C 34, 2.2.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 23. novembra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Nelsons GmbH/Ayonmax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Lieta C-177/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju informēšana un aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — Pārejas pasākumi — 28. panta 2. punkts — Preču zīmju vai zīmolvārdu produkti, kas pastāvēja pirms 2005. gada 1. janvāra — “Baha ziedu” līdzekļi — Eiropas Savienības preču zīme “RESCUE” — Produkti, kas pirms 2005. gada 1. janvāra ir tirgoti kā zāles un pēc šā datuma kā pārtikas produkti

(2017/C 030/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Nelsons GmbH*

Atbildētājas: *Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regulu (EK) Nr. 107/2008, 28. panta 2. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma ir piemērojama situācijā, kurā ar preču zīmi vai zīmolvārdu apzīmēts pārtikas produkts pirms 2005. gada 1. janvāra ir ticis tirgots kā zāles, bet pēc šā datuma, kaut arī tam ir tās pašas materiālās īpašības un tas ir apzīmēts ar to pašu preču zīmi vai zīmolvārdu, – kā pārtikas produkts.

⁽¹⁾ OV C 213, 29.6.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 23. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-314/15) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — 4. panta 1. un 3. punkts — Atkārtota vai līdzvērtīga attīrīšana

(2017/C 030/07)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – O. Beynet un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji – S. Ghiandoni, A. Daly un D. Colas)

Rezolutīvā daļa:

- 1) nenodrošinot komunālajiem notekūdeņiem atkārtotu vai līdzvērtīgu attīrīšanu Goyave, de Bastelica, de Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont, kā arī Volx un Villeneuve aglomerācijas vai nu attiecībā uz visām novadīšanām, kurās cilvēka ekvivalents ir robežās no 10 000 līdz 150 000, vai arī attiecībā uz visām novadīšanām saldūdeņos un estuāros, kurās cilvēka ekvivalents ir robežās no 2 000 līdz 10 000, Francijas Republika nav izpildījusi Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1137/2008, 4. panta 1. un 3. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 1. decembra spriedums (*Juzgado de lo Social n°33 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Mohamed Daouidi/Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal*

(Lieta C-395/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 1.–3. pants — Jebkāda veida diskriminācijas invaliditātes dēļ aizliegums — Invaliditātes esamība — Ilgstošu fizisku, garīgu, intelektuālu vai maņu traucējumu jēdziens — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 3., 15., 21., 30., 31., 34. un 35. pants — Darbinieka, kuram ir pārejoša darbnespēja valsts tiesību izpratnē uz nenoteiktu laiku, atlaišana no darba

(2017/C 030/08)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n°33 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Mohamed Daouidi*

Atbildētāji: *Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- tas, ka attiecīgajai personai ir pārejoša darbnespēja valsts tiesību izpratnē uz nenoteiktu laiku nelaiemes gadījuma darbā dēļ, pats par sevi nenozīmē, ka šīs personas nespēja var tikt kvalificēta kā “ilgstoša” šās direktīvas “invaliditātes” definīcijas izpratnē, aplūkojot to ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām, kas Eiropas Kopienas vārdā ir apstiprināta ar Padomes 2009. gada 26. novembra Lēmumu 2010/48/EK, gaismā;
- viena no norādēm, kas ļauj uzskatīt, ka ierobežojums ir “ilgstošs”, ir tostarp fakts, ka apgalvotā diskriminējošā fakta datumā attiecīgās personas nespēja nešķiet tāda, kas drīz beigsies, vai fakts, ka šī nespēja var būtiski turpināties, līdz minētā persona atlabst, un,
- pārbaudot attiecīgās personas spējas ierobežojuma “ilgumu”, iesniedzējtiesai ir jābalstās uz tās rīcībā esošo pierādījumu kopumu, konkrēti, dokumentiem un apliecinājumiem par šās personas stāvokli, kas sagatavoti uz esošo medicīnisko un zinātnisko zināšanu un datu pamata.

⁽¹⁾ OV C 354, 26.10.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG u.c. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV u.c. (C-409/15 P)/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Apvienotās lietas C-408/15 P un C-409/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Prasība atcelt tiesību aktu — LESD 263. panta ceturtā daļa — Tiesības celt prasību — Locus standi — Tiesību akts, kas individuāli skar fiziskas vai juridiskas personas “noteiktu tām raksturīgu īpašu pazīmju dēļ” — Regula (ES) Nr. 511/2014 — No Nagojas Protokola par piekļuvi ģenētiskajiem resursiem un to ieguvumu taisnīgu un godīgu sadali, kas gūti no šo resursu izmantošanas, izrietošo atbilstības pasākumu lietotājiem Savienībā ievērošana — Regula (EK) Nr. 2100/94 — Jaunu augu šķirņu Kopienų aizsardzības seku ierobežojumi — Izņēmums attiecībā uz selekcionāriem

(2017/C 030/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (pārstāvji – P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claevé, P. Vlaeminck un B. Van Vooren, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments (pārstāvji – L. Visaggio, J. Rodrigues un R. van de Westelaken), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Simm un M. Moore)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, M. Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV un Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 328, 5.10.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (*The Labour Court, Ireland* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *David L. Parris/Trinity College Dublin u.c.*

(Lieta C-443/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Direktīva 2000/78/EK — 2. pants — Aizliegums diskriminēt dzimumorientācijas un vecuma dēļ — Valsts pensiju shēma — Apgādnieka zaudējuma pabalsta samaksa civilpartnerim — Nosacījums — Partnerattiecību reģistrēšana līdz minētajā shēmā apdrošinātās personas sešdesmitajai dzimšanas dienai — Civiltiesiska savienība — Neiespējamība attiecīgajā dalībvalstī līdz 2010. gadam — Dibinātas ilgstošas attiecības — 6. panta 2. punkts — Atšķirīgas attieksmes vecuma dēļ pamatojums

(2017/C 030/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

The Labour Court, Ireland

Pamatlietas puses

Prasītājs: Dr. David L. Parris

Atbildētāji: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform and Department of Education and Skills

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, kurā arodpensiju shēmas ietvaros dalībniekus pārdzīvojušo reģistrēto partneru tiesības uz apgādnieka zaudējuma pabalstu ir pakļautas nosacījumam, ka reģistrētās partnerattiecības ir noslēgtas līdz dalībnieka 60 gadu vecuma sasniegšanai, kaut gan valsts tiesībās attiecīgajam dalībniekam nav bijis atļauts noslēgt reģistrētas partnerattiecības pirms šīs vecuma robežas sasniegšanas, nerada diskrimināciju dzimumorientācijas dēļ;
- 2) Direktīvas 2000/78 2. pants un 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā arodpensiju shēmas ietvaros dalībniekus pārdzīvojušo reģistrēto partneru tiesības uz apgādnieka zaudējuma pabalstu ir pakļautas nosacījumam, ka reģistrētās partnerattiecības ir noslēgtas līdz dalībnieka 60 gadu vecuma sasniegšanai, kaut gan valsts tiesībās attiecīgajam dalībniekam nav bijis atļauts noslēgt reģistrētas partnerattiecības pirms šīs vecuma robežas sasniegšanas, nerada diskrimināciju vecuma dēļ;
- 3) Direktīvas 2000/78 2. pants un 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā nevar radīt diskrimināciju dzimumorientācijas un vecuma kombinētas iedarbības dēļ, ja šis tiesiskais regulējums neveido diskrimināciju ne dzimumorientācijas, ne vecuma dēļ, aplūkojot izolēti.

⁽¹⁾ OV C 354, 26.10.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (*Hessisches Landesarbeitsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Jürgen Webb-Sämann/Christopher Seagon* (*Baumarkt Praktiker DIY GmbH* maksātnespējas procedūras administrators)

(Lieta C-454/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2008/94/EK — 8. pants — Darbaņēmēju aizsardzība darba devēja maksātnespējas gadījumā — Ar sociālo nodrošinājumu saistītās tiesību normas — Piemērošanas joma — Pasākumi, kas ir vajadzīgi, lai aizsargātu darbaņēmēju tiesības, kuras ir iegūtas vai sagaidāmas saskaņā ar papildpensiju programmu — Pienākums paredzēt tiesības no konkursa masas izdalīt nesamaksātās pensijas iemaksas — Neesamība

(2017/C 030/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hessisches Landesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Jürgen Webb-Sämann*

Atbildētājs: *Christopher Seagon* (*Baumarkt Praktiker DIY GmbH* maksātnespējas procedūras administrators)

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/94/EK par darbaņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā 8. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā nav noteikts, ka darba devēja maksātnespējas gadījumā ieturējumi no darba samaksas, kas ir pārvērti par bijušā darbaņēmēja pensijas iemaksām, kuras šim darba devējam bija jāiemaksā šī darbaņēmēja pensijas kontā, būtu izslēgti no konkursa masas.

⁽¹⁾ OV C 389, 23.11.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 30. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Francijas Republika, *Orange*, Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-486/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Valsts atbalsts — Finanšu pasākumi par labu *France Télécom* — Akcionāra avansa projekts — Publiski Francijas valsts pārstāvju paziņojumi — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu — Jēdziens “atbalsts” — Jēdziens “ekonomiska priekšrocība” — Informēta privātā ieguldītāja kritērijs — Vispārējās tiesas pienākums norādīt pamatojumu — Pārbaudes tiesā robežas — Apstrīdētā lēmuma sagrozīšana

(2017/C 030/12)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan un T. Rusche)

Pārējie lietas dalībnieki: Francijas Republika (pārstāvji – G. de Bergues, D. Colas un J. Bousin), *Orange*, agrāk – *France Télécom* (pārstāvji – S. Hautbourg un S. Cocharde-Quesson, advokāti), Vācijas Federatīvā Republika

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 381, 16.11.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 1. decembra spriedums – Toni Klement/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Bullerjan GmbH

(Lieta C-642/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Eiropas Savienības preču zīme — Trīsdimensiju preču zīme, kas attēlo krāsns formu — 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Pieteikums par Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanu — 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana

(2017/C 030/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Toni Klement (pārstāvis – J. Weiser, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Schiffko), Bullerjan GmbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu Klement/ITSB – Bullerjan (Krāsns forma) (T-211/14, nav publicēts, EU:T:2015:688);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern

(Lieta C-645/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Noteiktu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2011/92/ES — Projekts, attiecībā uz kuru ir jāveic novērtējums — I pielikuma 7. punkts — Eiropas Līgums par galvenajām starptautiskajām magistrālēm (AGR) — Četru joslu ceļa paplašināšana vismaz 10 km garumā

(2017/C 030/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāji: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Atbildētāja: Freistaat Bayern

piedaloties: Stadt Nürnberg

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvas 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu I pielikuma 7. punkta c) apakšpunkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka šī tiesību norma attiecas uz ceļa pārbūves projektu, kurš, lai arī tas kā pamatlietā attiecas uz ceļa posmu, kas ir īsāks par 10 km, ietver esošo četru vai vairāku joslu ceļa paplašināšanu vai pārbūvi;
- 2) Direktīvas 2011/92 I pielikuma 7. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka "ātrgaitas šosejas" šīs tiesību normas izpratnē ir ceļi, kuru tehniskās iezīmes atbilst 1975. gada 15. novembrī Ženēvā parakstītā Eiropas Līguma par galvenajām starptautiskajām maģistrālēm (AGR) II pielikuma II.3. punktā sniegtajā definīcijā ietvertajām iezīmēm, lai arī šie ceļi nav galveno starptautisko maģistrāļu tīkla, kas ir reglamentēts šajā līgumā, sastāvdaļa vai ir izvietoti apdzīvotā teritorijā;
- 3) jēdziens "būve" Direktīvas 2011/92 I pielikuma 7. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver tādu būvdarbu veikšanu, kuri iepriekš nav veikti vai ar kuriem fiziskā nozīmē tiek pārveidotas iepriekš pastāvošās būves. Lai izvērtētu, vai šādu pārveidošanu pēc tās apmēra un veikšanas kārtības var uzskatīt par līdzvērtīgu šādai būvei, iesniedzējtiesai ir jāņem vērā visas attiecīgās būves iezīmes, nevis tikai tās garums vai tās sākotnējās trases saglabāšana.

⁽¹⁾ OV C 90, 7.3.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 24. novembra spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS
Medical Services GmbH, iepriekš – BIOS Naturprodukte GmbH

(Lieta C-662/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 93/42/EEK — Medicīnas
ierīces — I klases ierīce (ķirurģiskie brūču pārsēji), kurai ražotājs ir veicis atbilstības novērtējuma
procedūru — Paralēlais imports — Datu par importētāju pievienošana uz marķējuma — Atbilstības
papildu novērtējuma procedūra

(2017/C 030/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Atbildētāja: BIOS Medical Services GmbH, iepriekš – BIOS Naturprodukte GmbH

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvu 2007/47/EK, 1. panta 2. punkta f) apakšpunkts un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neuzliek tādas medicīnas ierīces, par kādu ir pamatlieta, uz kuras ir CE marķējums un kurai ir veikts atbilstības novērtējums minētā 11. panta izpratnē, paralēlajam importētājam pienākumu veikt jaunu novērtējumu, kura mērķis ir apstiprināt informācijas – kas ļauj to identificēt un ko tas pievieno šīs ierīces marķējumam ierīces laišanai importa dalībvalsts tirgū, – atbilstību.

(¹) OV C 118, 4.4.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 1. decembra spriedums – Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-152/16) (¹)

Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1071/2009 — Kopīgi noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem — 16. panta 1. un 5. punkts — Valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskais reģistrs — Savstarpēja nesavienošana ar citu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem

(2017/C 030/16)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis – J. Hottiaux)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis – D. Holderer)

Rezolutīvā daļa:

- 1) neizveidojot valsts elektronisko reģistru, kurā tā reģistrē autopārvadājumu uzņēmumus, kas pilnībā atbilstu un būtu savstarpēji savienoti ar citu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 1071/2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK, 16. panta 1. un 5. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 191, 30.5.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 5. oktobrī iesniedza Amtsgericht Hannover (Vācija) – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH

(Lieta C-520/16)

(2017/C 030/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Atbildētāja: *Germanwings GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtēju apstākļu iestāšanos jeb arī uz ārkārtējo apstākļu sekām, proti, [lidojuma] atcelšanu vai būtisku kavēšanos?
- 2) Ja Tiesa uz 1. jautājumu atbildētu tādējādi, ka iespēja izvairīties attiecas uz kavēšanos: Ja ārkārtējie apstākļi skāruši iepriekšējo lidojumu izpildošo lidmašīnu, apkalpojošajam gaisa pārvadātājam jau tūlīt pēc ārkārtējo apstākļu iestāšanās iepriekšējā lidojumā ir jāpūlas nodrošināt rezerves lidmašīnu, jeb tas var nogaidīt, līdz kļūst skaidrs, vai ārkārtējie apstākļi radīs sekojošā lidojuma būtisku kavēšanos?
- 3) Ja Tiesa uz 1. jautājumu atbildētu tādējādi, ka iespēja izvairīties attiecas uz kavēšanos: Vai subčartera rezervācija ir pārmērīgs apgrūtinājums, ja tā izmaksas ir trīsreiz augstākas par faktiskā lidojuma izmaksām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 5. oktobrī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter* / *Germanwings GmbH*

(Lieta C-521/16)

(2017/C 030/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter*

Atbildētāja: *Germanwings GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtēju apstākļu iestāšanos jeb arī uz ārkārtējo apstākļu sekām, proti, [lidojuma] atcelšanu vai būtisku kavēšanos?
- 2) Ja Tiesa uz 1. jautājumu atbildētu tādējādi, ka iespēja izvairīties attiecas uz kavēšanos: Ja ārkārtējie apstākļi skāruši iepriekšējo lidojumu izpildošo lidmašīnu, apkalpojošajam gaisa pārvadātājam jau tūlīt pēc ārkārtējo apstākļu iestāšanās iepriekšējā lidojumā ir jāpūlas nodrošināt rezerves lidmašīnu, jeb tas var nogaidīt, līdz kļūst skaidrs, vai ārkārtējie apstākļi radīs sekojošā lidojuma būtisku kavēšanos?
- 3) Ja Tiesa uz 1. jautājumu atbildētu tādējādi, ka iespēja izvairīties attiecas uz kavēšanos: Vai ir subčartera rezervācija ir pārmērīgs apgrūtinājums, ja tā izmaksas ir trīsreiz augstākas par faktiskā lidojuma izmaksām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. oktobrī iesniedza *Finanzgericht München* (Vācija) – *Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München*

(Lieta C-529/16)

(2017/C 030/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt München*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai atbilstoši Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽¹⁾ grozītajā redakcijā, kas ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulā (EK) Nr. 2700/2000⁽²⁾, 28. un nākamajiem pantiem ir atļauts kā muitas vērtību izmantot transfertcenu, par kuru ir notikusi vienošanās un kuru veido vispirms rēķinā norādītā un deklarētā summa un vispārīga korekcija pēc pārskata perioda beigām, piemērojot sadales kritēriju kā muitas vērtību, neatkarīgi no tā, vai pārskata perioda beigās, personām, kuru precēm tiek uzlikts muitas nodoklis, korekcijas rezultātā tiek noteikts papildu maksājums vai tiek piešķirta atmaksa?

2) Ja atbilde ir apstiprinoša:

Vai muitas vērtība var tikt pārbaudīta vai noteikta, izmantojot vienkāršotas pieejas, ja ir jāatzīst vēlāk notikušas transfertcenas pielāgošanas (gan to paaugstinot, gan to samazinot) sekas?

⁽¹⁾ OV L 302, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 311, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. oktobrī iesniedza *Landgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA*

(Lieta C-538/16)

(2017/C 030/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Kevin Joseph Devine*

Atbildētāja: *Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA*

Prejudiciālie jautājumi

1) vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem”, ietver sevī arī tiesības saņemt kompensāciju atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 296/91⁽²⁾, 7. pantam, par kurām prasība ir celta pret apkalpojošo gaisa pārvadātāju, kas nav attiecīgā pasažiera otra līgumslēdzēja puse?

2) Ja Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkts ir piemērojams:

vai pasažieru pārvadāšanas gadījumā maršrutā, kas sastāv no diviem lidojumiem ar neilgu uzturēšanos pārsēšanās lidostā, pasažiera galamērķis ir jāuzskata par izpildes vietu atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrajam ievilkumam, ja prasība par tiesībām saņemt kompensāciju atbilstoši Regulas (EK) Nr. 261/2004 7. pantam ir balstīta uz pirmajā reisā radušos kavējumu un tā ir celta pret pirmā lidojuma apkalpojošo gaisa pārvadātāju, kurš nav pārvadājuma līguma otra līgumslēdzēja puse?

⁽¹⁾ L 351, 1. lpp.

⁽²⁾ L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. oktobrī iesniedza Landgericht Frankfurt am Main (Vācija) – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional

(Lieta C-539/16)

(2017/C 030/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītājs: Richard Rodriguez Serin

Atbildētāja: HOP!-Regional

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "lietas, kas attiecas uz līgumiem" ietver sevī arī tiesības saņemt kompensāciju atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 296/91 ⁽²⁾, 7. pantam, par kurām prasība ir celta pret apkalpojošo gaisa pārvadātāju, kas nav attiecīgo pasažieru otra līgumslēdzēja puse?

2) Ja Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. panta 1. punkts ir piemērojams:

Vai pasažieru pārvadāšanas gadījumā maršrutā, kas sastāv no diviem lidojumiem ar neilgu uzturēšanos pārsēšanās lidostā, pasažiera galamērķis ir jāuzskata par izpildes vietu atbilstoši decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrajam ievilkumam, ja prasība par tiesībām saņemt kompensāciju atbilstoši Regulas (EK) Nr. 261/2004 7. pantam ir balstīta uz pirmajā reisā radušos kavējumu un tā ir celta pret pirmā lidojuma apkalpojošo gaisa pārvadātāju, kurš nav pārvadājuma līguma otra līgumslēdzēja puse?

⁽¹⁾ OV 2001, L 12, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. oktobrī iesniedza Cour d'appel de Mons (Beļģija) – État belge/Biologie Dr Antoine SPRL

(Lieta C-548/16)

(2017/C 030/22)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Prasītāja: *État belge*

Atbildētāja: *Biologie Dr Antoine SPRL*

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtajā direktīvā, kas attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (Direktīva 78/660/EEK, 1978. gada 14. augusts, OV L 222, 11. lpp.), paredzētajiem noteikumiem par bilances sagatavošanu saskaņā ar kuriem:

- gada pārskatiem ir jāsniedz patiens un skaidrs priekšstats par sabiedrības aktīviem un pasīviem, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem (Direktīvas 2. panta 3. punkts);
- uzkrājumi saistībām un izdevumiem ir paredzēti tādu zaudējumu vai parādu segšanai, kuru īpatnības ir precīzi definētas un ir paredzams, ka tie varētu rasties bilances datumā vai arī ir droši zināms, ka tie radīsies, bet par kuriem nav skaidrs, kāds būs apjoms vai kurā datumā šie zaudējumi radīsies (Direktīvas 20. panta 1. punkts);
- novērtēšana jāveic, izmantojot pienācīgas piesardzības principu, jo īpaši ievērojot šādus nosacījumus:
 - pārskatā drīkst iekļaut tikai to peļņu, kas ir iegūta līdz bilances datumam;
 - ir jāņem vērā visas paredzamās saistības un potenciālie zaudējumi, kādi var rasties attiecīgajā pārskata gadā vai iepriekšējā pārskata gadā, pat ja šādas saistības vai zaudējumi kļūst zināmi tikai laikā starp bilances datumu un datumu, kurā sastāda gada pārskatu (Direktīvas 31. panta 1. punkta c), aa) un bb) apakšpunkts);
 - jāņem vērā ieņēmumi un izmaksas, kas attiecas uz pārskata gadu, neatkarīgi no datuma, kurā saņem vai nomaksā šādus ieņēmumus vai izmaksas (Direktīvas 31. panta 1. punkta d) apakšpunkts);
 - aktīvu un pasīvu posteņi ir jānovērtē atsevišķi (Direktīvas 31. panta 1. punkta e) apakšpunkts);

ir saderīgi tas, ka sabiedrība, kas ir akciju pirkuma iespējas emitente, var iegrāmatot minētās pirkuma iespējas nodošanas cenu kā ieņēmumus attiecīgajā finanšu gadā, kurā minētā pirkuma iespēja tiek izmantota, vai tās spēkā esamības termiņa beigās, lai ņemtu vērā risku, kādu līdz ar izdarīto apņemšanos uzņemas pirkuma iespējas emitents, [nevis] tajā finanšu gadā, kurā tiek īstenota pirkuma iespējas nodošana un tiek saņemta galīgā samaksa par to, ja risks, kādu uzņemas pirkuma iespējas emitents tiek novērtēts atsevišķi, iegrāmatojot uzkrājumu?"

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza *Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano* (Itālija) – *Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserchron Srl*

(Lieta C-549/16)

(2017/C 030/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano*

Atbildētāja: *Palais Kaiserchron Srl*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 401. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pievienotās vērtības nodokli un reģistrācijas nodevu (ko uzliek ražošanas līdzekļu nomas līgumiem, kas ir minēti Republikas prezidenta 1986. gada 26. aprīļa Dekrēta Nr. 131 40. pantā un šī dekrēta pielikuma "Tarifs – pirmā daļa" 5. panta 1. punkta a-bis) apakšpunktā) var iekasēt kumulatīvi, vai tādējādi, ka šis pēdējais nodoklis ir raksturojams kā apgrozījuma nodoklis?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza Centrale Raad van Beroep (Nīderlande) – J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Lieta C-551/16)

(2017/C 030/24)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītājs: J. Klein Schiphorst

Atbildētāja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 883/2004⁽¹⁾ 63. un 7. pantu, tās mērķi un saturu, kā arī personu un darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, attiecīgās regulas 64. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās pilnvaras var izmantot tādējādi, ka pieteikumu par laikposma pagarināšanu bezdarbnieka pabalsta eksportam principā noraida, ja vien Uww [Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, Darba ņēmēju sociālās apdrošināšanas pārvaldības iestāde] neuzskata, ka eksporta laikposma pagarināšanu nevar atteikt individuālā gadījuma īpašo apstākļu dēļ, piemēram, tad, ja eksistē konkrētas un pierādāmas izredzes iegūt darbu?

Gadījumā, ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša:

2) Kādā veidā dalībvalstīm ir jāizmanto Regulas Nr. 883/2004 64. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās pilnvaras?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 3. novembrī iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Lieta C-558/16)

(2017/C 030/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Kammergericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Atbildētājs: *Sven Mahnkopf*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas regulas par mantošanu ⁽¹⁾ 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka regulas darbības joma ("mantošana pēc nāves") attiecas arī uz tādiem valsts tiesību aktiem kā *Bürgerlichen Gesetzbuches* [Vācijas Civillikuma] (BGB) 1371. panta 1. punkts, kas regulē laulāto mantiskās attiecības pēc viena laulātā nāves, palielinot pārdzīvojušā laulātā likumīgo mantojuma daļu?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzosa atbilde, vai Eiropas regulas par mantošanu 68. panta l) punkts un 67. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārdzīvojušā laulātā īpašumtiesību daļu var ierakstīt pilnā apjomā Eiropas mantojuma apliecībā pat tad, ja noteikta proporcija no šīs daļas ir rezultāts pieaugumam saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē laulāto mantiskās attiecības, piemēram, saskaņā ar Civillikuma 1371. panta 1. daļu?

Ja uz šo jautājumu ir jāatbild noliedzosi principā, vai uz to tomēr var atbildēt apstiprinoši izņēmuma gadījumos, kad:

- a) mantošanas apliecības mērķis aprobežojas ar mantošanas tiesību īstenošanu noteiktā citā dalībvalstī uz tur esošo mirušā īpašumu un
- b) lēmums par mantošanu (Eiropas regulas par mantošanu 4. un 21. pants) un – neatkarīgi no tā, kādas kolīziju tiesību normas tiek piemērotas – jautājumi, kas saistīti ar laulāto mantiskajām attiecībām, ir jāvērtē, pamatojoties uz tiem pašiem valsts tiesību aktiem.?
- 3) Ja uz pirmo un otro jautājumu kopumā ir jāatbild noliedzosi, vai Eiropas regulas par mantošanu 68. panta l) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārdzīvojušā laulātā daļa, kas ir palielināta saskaņā ar laulāto mantisko attiecību regulējumu, var tikt pilnībā reģistrēta Eiropas mantojuma apliecībā, bet tikai informatīvos nolūkos, ņemot vērā palielinājumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regula (ES) Nr. 650/2012 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (OV, L 201, 107. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. novembrī iesniedza *Tribunal Superior de Justicia de Galicia* (Spānija) – *Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez*

(Lieta C-574/16)

(2017/C 030/26)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Grupo Norte Facility S.A.*

Otrs lietas dalībnieks: *Angel Manuel Moreira Gómez*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai noteikta laika darba ņēmēju un pastāvīgo darba ņēmēju līdzvērtības principa izpratnē gan darba līguma izbeigšanās "objektīvu apstākļu dēļ" saskaņā ar Darba likuma 49. panta 1. punkta c) apakšpunktu, gan darba līguma izbeigšanās "objektīvu iemeslu" dēļ saskaņā ar Darba likuma 52. pantu ir jāuzskata par "salīdzināmām situācijām" un tāpēc atšķirība vienā un otrā gadījumā izmaksājamajā atlīdzinājumā ir nevienlīdzīga attieksme pret noteikta laika darba ņēmējiem un pastāvīgajiem darba ņēmējiem, kas ir aizliegta Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvā 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku ⁽¹⁾?

- 2) Ja tas tā ir, vai ir jāsaprot, ka sociālās politikas mērķi, kuru īstenošanai tika leģitimēta strādājoša pensionāra daļējas atvietošanas darba līguma paveida ieviešana, saskaņā ar iepriekš minētā pamatnolīguma 4. klauzulas 1. punktu attaisno arī atšķirīgu attieksmi, paredzot mazāku atlīdzinājumu darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā apstākļos, kad darba devējs brīvi izvēlas, lai šis strādājoša pensionāra daļējas atvietošanas līgums tiktu noslēgts uz noteiktu laiku?
- 3) Vai tālab, lai nodrošinātu minētās Direktīvas 1999/70/EK lietderīgo iedarbību, gadījumā, ja nav pamatota attaisnojuma saskaņā ar pamatnolīguma 4. klauzulas 1. punktu, iepriekš minētajā Spānijas tiesiskajā regulējumā paredzētā nevienlīdzīgā attieksme pret pastāvīgajiem un nenoteikta darba laika ņēmējiem darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā izmaksājamā atlīdzinājuma ziņā ir uzskatāma par vienu no Hartas 21. pantā aizliegtajiem diskriminācijas veidiem, jo ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principiem, kas ir vieni no Savienības tiesību vispārējiem principiem?

(¹) OV 1999, L 175, 43. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-460/13 *Sun Pharmaceutical Industries Ltd*, iepriekš *Ranbaxy Laboratories Ltd*, *Ranbaxy (UK) Ltd*/ Eiropas Komisija 2016. gada 17. novembrī iesniedza *Sun Pharmaceutical Industries Ltd*, iepriekš *Ranbaxy Laboratories Ltd*, *Ranbaxy (UK) Ltd*

(Lieta C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Sun Pharmaceutical Industries Ltd*, iepriekš *Ranbaxy Laboratories Ltd*, *Ranbaxy (UK) Ltd* (pārstāvji – R. Vidal, A. Penny, Solicitors, B. Kennelly QC, Barrister)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-460/13, ciktāl ar to ir noraidīta to prasība atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 19. jūnija lēmumu lietā COMP/39226 – *Lundbeck* (citaloprams), ar ko tika konstatēts LESD 101. panta 1. punkta un EEZ 53. panta pārkāpums mērķa dēļ, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzējas;
- atcelt Lēmuma 1. panta 4. punktu, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzējas;
- atcelt Lēmuma 2. panta 4. punktu, ciktāl ar to apelācijas sūdzības iesniedzējām tiek uzlikts naudas sods, vai alternatīvi – samazināt naudas sodu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās un citus izdevumus un izmaksas saistībā ar šo jautājumu un noteikt jebkādos citus pasākumus, kurus Tiesa uzskata par piemērotiem.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi LESD 101. panta 1. punkta pārkāpuma “mērķa dēļ” pierādīšanas kritēriju, ko Eiropas Savienības Tiesa (EST) noteikusi lietā *Cartes Bancaires*/Komisija C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (“*Cartes Bancaires*”). Līgums starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un *H. Lundbeck A/S* (turpmāk tekstā – “*Lundbeck*”), kas stājās spēkā 2002. gada 16. jūnijā (turpmāk tekstā – “līgums”), pēc savas iedabas nebija kaitējošs konkurencei. Tā mērķis *prima facie* bija atrisināt patentu strīdu starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un *Lundbeck*. Tam, lai noskaidrotu, vai līgums faktiski bija kaitējošs konkurencei, bija nepieciešams Komisijas vērtējums par tā sekām.

2. Secinot, ka starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un *Lundbeck* līguma laikā pastāvēja būtiska “potenciālā konkurence”, Vispārējā tiesa esot acīmredzami sagrozījusi pierādījumus Tiesas lietas materiālos. Komisijai bija objektīvi jāpierāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām bija reāla konkrēta iespēja ienākt tirgū ekonomiski dzīvotspējīgā veidā. Pierādījumi rādīja, ka (a) šāda ienākšana nebija reāli vai konkrēti iespējama vai nu objektīvi vai ekonomiskās dzīvotspējas ziņā pirms vienošanās termiņa izbeigšanās un (b) sarunās, kuru rezultātā tika noslēgts līgums, apelācijas sūdzības iesniedzējām nebija nekādu nodomu būt patiesām attiecībā uz savu ienākšanu tirgū, un tās māņu ceļā panāca, ka *Lundbeck* piekrīt gan tam, ka tā piegādā savus produktus apelācijas sūdzības iesniedzējām ar atlaidi, gan maksā apelācijas sūdzības iesniedzējām. Šis faktiski ļāva apelācijas sūdzības iesniedzējām nekavējoties ienākt tirgū, ko citādi tās noteikti nebūtu varējušas izdarīt. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā galveno atšķirību starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un pārējiem ģenēriskajiem ražotājiem, kas bija noslēguši līgumu ar *Lundbeck*, proti, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām nebija reālas un konkrētas iespējas saņemt tirdzniecības atļauju vienošanās termiņā.
3. Katrā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējām nebija jāuzliek naudas sods. Līguma laikā Komisijas pamatnostādnes neaplūkoja šādu līgumu kā pārkāpumu “mērķa dēļ”. Tā bija nepieredzēta lieta, kurā *Lundbeck* bija *prima facie* aizsardzība no konkurences tās patentu un regulatīvo šķēršļu veidā, kamēr apelācijas sūdzības iesniedzējas faktiski uzlaboja savu spēju konkurēt ar *Lundbeck* attiecīgajā tirgū, gūstot piegādi ar atlaidi *Lundbeck* produktam, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas varēja marķēt kā savu. Apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktajā naudas sodā nav ticis ņemts vērā tas, ka pārkāpums bija jauna veida, un Komisijas nesaprātīgā kavēšanās: paziņojumu par izmeklēšanu apelācijas sūdzības iesniedzējām varēja pavisam vienkārši nosūtīt vairāk nekā piecus gadus pirms faktiski nosūtītā paziņojuma.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-469/13 *Generics (UK)*/Komisija 2016. gada 18. novembrī iesniedza *Generics (UK) Ltd*

(Lieta C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Generics (UK) Ltd* (pārstāvji – I. Vandenborre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt spriedumu vai veikt citu darbību, ko prasītu taisnīgums.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmais pamats.** Tiesa neesot pierādījusi, ka izlīgumi ir pārkāpums “mērķa dēļ” sprieduma *Cartes Bancaires* izpratnē. Konkrētāk, tiesa nepaskaidro, kā izlīgumi paši par sevi izpaužas kā pietiekams kaitējums konkurencei, bez nepieciešamības izvērtēt to esošās un potenciālās sekas. Tā vietā tiesa pauž šaubas un neskaidrību attiecībā uz izlīgumu analīzes būtiskajiem punktiem.
2. **Otrais pamats.** Pierādījumi, kas pamato tiesas secinājumus, neatbilstot prasībai par precīziem, ticamiem, saskanīgiem un visaptverošiem pierādījumiem, kurus Tiesa ir identificējusi kā nepieciešamu, lai izpildītu pierādīšanas pienākumu attiecībā uz pārkāpumu “mērķa dēļ”.
3. **Trešais pamats.** Tiesa pārliekot pierādīšanas pienākumu, liekot *Generics (UK)* pierādīt, ka tiesāšanās šajā lietā noteikti būtu radījusi risku un ka *Generics (UK)* noteikti būtu zaudējusi tiesvedību, lai pierādītu izlīgumu tiesiskumu.

4. **Ceturtais pamats.** Tiesa nepārbaudīja pilnībā Komisijas atteikumu piemērot LESD 101. panta 3. punktu.
5. **Piektais pamats.** Tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot savas tiesas pārbaudes pilnvaras *ultra vires*, konstatējot jaunu LESD 101. panta 1. punkta pārkāpumu, kas nebija formulēts Lēmumā, un aizstājot Komisijas secinājumus ar saviem.
6. **Sestais pamats.** Tiesa neesot identificējusi skaidrus, precīzus un saskanīgus pierādījumus, lai pamatotu secinājumu, ka *Generics (UK)* ir izdarījusi apgalvoto pārkāpumu tīši vai aiz nolaidības, kā tas prasīts Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, 23. panta 2. punktā.

⁽¹⁾ OV 2003, L 1, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2016. gada 21. novembrī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-590/16)

(2017/C 030/29)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāves – *Flavia Tomat* un *Aikaterini Kyratsou*)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantam atzīt, ka, pieņemot un paturot spēkā tiesisko regulējumu, ar kuru sabiedrības “*Katastimata Aforologiton Eidon A.E.*” degvielas uzpildes stacijās, kuras atrodas Kipi pie Evras [*Kipoi Evros*], *Kakavjas* [*Kakavia*] un *Ezvoni* [*Evzoni*] – kas visas ir vietas, kuras robežojas ar trešām valstīm, proti, attiecīgi ar Turciju, Albāniju un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku – esošajās robežšķērsošanas vietās, tiek veikta naftas produktu piegāde, nepiemērojot akcīzes nodokli, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2008/118/EK ⁽¹⁾ 7. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Atbilstoši 2014. gada 1. septembra argumentētajam atzinumam, ko Komisija nosūtīja Grieķijas iestādēm, Grieķija, akceptējot to, ka sabiedrības “*Katastimata Aforologiton Eidon A.E.*” pārvaldītajās degvielas uzpildes stacijās, kuras atrodas Kipi pie Evras, *Kakavjas* un *Ezvoni* esošajās robežšķērsošanas vietās tiek piegādāti naftas produkti, kuriem netiek piemērots akcīzes nodoklis, nav izpildījusi Direktīvā 2008/118 par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu paredzētos pienākumus, jo Grieķija neuzskata, ka šāda šo piegāde būtu faktiskā nodošana patēriņam. Degvielas tieša piegāde transportlīdzekļiem šajās degvielas uzpildes stacijas ir nodošana patēriņam un ir apliekama ar akcīzes nodokli.
2. Savienības likumdevējs ir skaidri noteicis atkāpes no pamatprincipa, ka nodoklis ir jāmaksā patēriņa dalībvalstī. Eksportam uz trešo valsti paredzētu vienkāršotu procedūru piemērošana ar akcīzes nodokli apliekamu naftas produktu piegādei ir pretēja Direktīvai 2008/118, jo tā neietilpst nevienas no tās attiecīgajām tiesību normām piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV 2009, L 9, 12. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-472/13 H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/Eiropas Komisija 2016. gada 18. novembrī iesniedza H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd

(Lieta C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (pārstāvji – R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt spriedumu;
- atcelt lēmumu, ciktāl tas ir piemērojams apelācijas sūdzības iesniedzējām vai, pakārtoti, atcelt apelācijas sūdzības iesniedzējām ar lēmumu uzliktos naudas sodus, vai, vēl pakārtotāk, būtiski samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējām ar lēmumu uzliktos naudas sodus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējām radušās šajā tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā;
- ja nepieciešams, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jaunai izskatīšanai atbilstoši Tiesas spriedumam;
- veikt jebkādus citus pasākumus, ko Tiesa uzskatītu par lietderīgiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa, atbalstot Komisijas secinājumu, ka nolīgumu mērķis bija ierobežot konkurenci, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka nolīgums ierobežo konkurenci sava mērķa dēļ pat tad, ja tas iekļaujas *Lundbeck* patenta piemērošanas jomā. Nevarot tikt uzskatīts, ka šāds nolīgums pēc paša sava rakstura ir kaitīgs konkurencei, jo tajā esot paredzēti ierobežojumi, kas ir salīdzināmi ar tiem, kādus patenta īpašnieks varētu panākt ar tiesas nolēmumiem par tā patenta tiesību aizsardzību. Nolīgumu, kas savādi būtu uzskatāms par likumīgu un tādu, kas nerada nekādas problēmas, proti, tādu nolīgumu kā patenta piemērošanas jomā ietilpstošais mierizlīgums, maksājums pats par sevi nevarot pārvērst par konkurences ierobežojumu mērķa dēļ. Līdz ar to *GUK UK* nolīgums, kuru Vispārējā tiesa ir uzskatījusi par ietilpstošu *Lundbeck* patenta piemērošanas jomā, neesot bijis jāatzīst par tādu, kas ierobežo konkurenci sava mērķa dēļ. Šis pats secinājums esot piemērojams pārējiem pieciem nolīgumiem, jo Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka tie pārsniedz *Lundbeck* patenta piemērošanas jomu.

Ar savu otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā neesot piemērojusi pareizu juridisko testu, izvērtējot, vai pieci no sešiem nolīgumiem ietvēra ierobežojumus, kas pārsniedza *Lundbeck* patenta piemērošanas jomu. Vispārējai tiesai esot bijis jāizvērtē, vai bija konstatējama “gribu sakritība” LESD 101. panta izpratnē starp *Lundbeck* un katru no ģenērisko zāļu uzņēmumiem par to, ka attiecīgais nolīgums vai nolīgumi, izņemot *GUK UK* nolīgumu, nosaka ierobežojumus, kas pārsniedz *Lundbeck* patenta piemērošanas jomu. Šī testa piemērošanas rezultātā noteikti būtu izdarāms juridiskais secinājums, ka nolīgumi ietilpst *Lundbeck* patenta priekšmetā.

Ar savu trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pat gadījumā, ja Vispārējās tiesas sniegtā juridiskā kvalifikācija, saskaņā ar kuru pieci vai mazāk skaits no sešiem nolīgumiem pārsniedz *Lundbeck* patenta piemērošanas jomu, izrādītos pareiza, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka patenta piemērošanas jomu pārsniedzotie nolīgumi ierobežoja konkurenci sava mērķa dēļ. To ekonomiskajā un juridiskajā kontekstā nolīgumi pēc paša sava rakstura neesot bijuši kaitīgi konkurencei un neesot salīdzināmi ar nolīgumiem par tirgus sadali, un Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējot hipotētisko scenāriju.

Ar savu ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu pierādījumu novērtējumā un sniedza pretrunīgu pamatojumu, atbalstot Komisijas secinājumu, ka nolīgumu darbības laikā *Lundbeck* un ģenērisko zāļu uzņēmumi bija savā starpā faktiskie vai potenciālie konkurenti neatkarīgi no jautājuma, vai ģenērisko zāļu uzņēmumu produkti pārkāpa *Lundbeck* patentus. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā neesot ņēmusi vērā juridiskos šķēršļus, konkrēti, *Lundbeck* patentus, kuri liedza ģenērisko zāļu uzņēmumiem ienākt tirgū ar nelikumīgiem citaloprama produktiem. Otrkārt, Vispārējās tiesas secinājumā, ka *Lundbeck* ir bijušas šaubas par tās patentu spēkā esamību, esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda pierādījumu novērtējumā un sniegts pretrunīgs pamatojums. Treškārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka pierādījumi, kuri ir datējami ar laiku pēc nolīgumu slēgšanas, bet – daudzos gadījumos – joprojām ar laiku pirms nolīgumu darbības termiņa beigām, nevar būt izšķiroši, izvērtējot, vai ģenērisko zāļu uzņēmumi bija potenciālie *Lundbeck* konkurenti. Starp šiem dokumentiem esot zinātniskie pierādījumi par to, ka ģenērisko zāļu uzņēmumi vai ar tiem saistītie aktīvo farmaceitisko vielu (AFV) ražotāji pārkāpa *Lundbeck* patentus, valsts tiesu rīkojumi par pagaidu aizliegumiem vai citiem par labu *Lundbeck* sniegtiem nodrošinājuma veidiem attiecībā pret citaloprama produktiem, kas balstīti uz AFV, ko izmantoja daži no ģenērisko zāļu uzņēmumiem, un Eiropas Patentu iestādes (“EPI”) apstiprinājums par *Lundbeck* piederošā “kristalizācijas patenta” spēkā esamību visos atbilstošajos aspektos, par kuriem Komisijai bija šaubas saistībā ar to spēku. Visbeidzot, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un neesot norādījusi pamatojumu konstatējumam, ka katram no ģenērisko zāļu uzņēmumiem bija reālas un konkrētas iespējas ienākt tirgū, lai gan tā neesot pienācīgi izvērtējusi, vai tie to varētu izdarīt ar citalopramu, kurš nebūtu nelikumīgs.

Ar savu piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atbalstot Komisijas veikto naudas sodu uzlikšanu *Lundbeck*. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi piemērojot vainīguma kritēriju. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atbalstot Komisijas secinājumu, ka *Lundbeck* nevarēja nezināt, ka tās rīcība bija vērsta pret konkurenci. Treškārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principus, atbalstot lēmumu uzlikt naudas sodu, kas nav tikai simbolisks.

Ar savu sesto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji, pakārtoti, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un nav sniegusi atbilstošu pamatojumu, atbalstot Komisijas veikto apelācijas sūdzības iesniedzējam uzlikto naudas sodu aprēķinu. Pārdevumu vērtība, uz kuru balstīti naudas sodi, ietverot *Lundbeck* veiktos pārdevumus dažās EEZ dalībvalstīs, kurās ģenērisko zāļu uzņēmumiem faktiski nebija iespējas ienākt tirgū tāpēc, ka tie nebija saņēmuši tirdzniecības atļauju pirms nolīgumu darbības termiņa beigām, vai – runājot par Austriju – tāpēc, ka *Lundbeck* piederošais patents attiecībā uz citaloprama sastāvu joprojām bija spēkā ievērojama daļu no nolīgumu darbības termiņa. Turklāt konkrētajā gadījumā esot bijusi jāpiemēro mazāka procentuāla daļa, kas attiecas uz pārkāpuma smagumu, it īpaši tāpēc, ka konkrētie nolīgumi neesot pielīdzināmi karteljiem un to faktiskais ģeogrāfiskais apjoms esot bijis daudz mazāks nekā no to formulējuma izrietošais ģeogrāfiskais apjoms.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada
15. septembra spriedumu lietā T-346/14 *Yanukovych*/Padome 2016. gada 23. novembrī iesniedza
*Viktor Fedorovych Yanukovych***

(Lieta C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Viktor Fedorovych Yanukovych* (pārstāvis – T. Beazley QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un Polijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-346/14 apelācijas sūdzībā norādītajā apmērā, proti, minētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. un 4. punktu;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus Vispārējā tiesā šādā apmērā:
 - atcelt Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Otrais grozošais lēmums”);

- atcelt Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP⁽²⁾, un
- atcelt Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014⁽³⁾;

ciktāl šie pasākumi attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju; un

- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt visus izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību un prasījumu grozījumu rakstā izvirzīto prasību atcelt tiesību aktus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar **pirmo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka Padomes Lēmuma 2014/119/KĀDP, kas grozīts ar Otro grozošo lēmumu, 1. panta 1. punktā norādītais kritērijs iekļaušanai sarakstā ir saderīgs ar kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķiem, kuri ir izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 21. pantā. Vispārējā tiesa neesot atzinusi, ka valsts līdzekļu piesavināšanās darbībām, kā minimums, ir jābūt kriminālvajāšanas vai cita tiesas procesa priekšmetam attiecīgajā valstī apstākļos, kad – kā tas ir šajā lietā – ir ticami pierādījumi, ka attiecīgajā valstī netiek konsekventi un pienācīgi ievēroti cilvēktiesību pamatprincipi vai tiesiskuma princips.
2. Ar **otro pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, (1) neizdarot secinājumu, ka bija ticami pierādījumi par to, ka Ukraina konsekventi un pienācīgi neievēro cilvēktiesības vai tiesiskuma principu, un, (2) aprakstot noteiktas Ukrainas iestādes, uz kuru pierādījumiem Eiropas Savienības Padome balstījās, kā “augstu tiesu iestādi”. Turklāt Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu, nesniedzot nekādu pamatojumu par tās nostāju saistībā ar (1) un (2) punktu.
3. Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, (1) secinot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja vārda iekļaušana sarakstā, pamatojoties uz Ukrainas iestāžu 2014. gada 10. oktobra vēstuli, atbilst kritērijam iekļaušanai sarakstā, un (2) secinot, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja iekļaušanu sarakstā.

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmums (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 24, 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 5. marta Lēmums (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 62, 25. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regula (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 62, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada
15. septembra spriedumu lietā T-348/14 Yanukovych/Padome 2016. gada 23. novembrī iesniedza
Oleksandr Viktorovych Yanukovych**

(Lieta C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (pārstāvis – T. Beazley QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-348/14 apelācijas sūdzībā norādītajā apmērā, proti, minētā sprieduma rezolūtvāc daļas 2. un 4. punktu;

- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus Vispārējā tiesā šādā apmērā:
 - atcelt Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Otrais grozošais lēmums”);
 - atcelt Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP ⁽²⁾, un
 - atcelt Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 ⁽³⁾;

ciktāl šie pasākumi attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju; un

- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt visus izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību un prasījumu grozījumu rakstā izvirzīto prasību atcelt tiesību aktus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar **pirmo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka Padomes Lēmuma 2014/119/KĀDP, kas grozīts ar Otro grozošo lēmumu, 1. panta 1. punktā norādītais kritērijs iekļaušanai sarakstā ir saderīgs ar kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķiem, kuri ir izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 21. pantā. Vispārējā tiesa neesot atzinusi, ka valsts līdzekļu piesavināšanās darbībām, kā minimums, ir jābūt kriminālvajāšanas vai cita tiesas procesa priekšmetam attiecīgajā valstī apstākļos, kad – kā tas ir šajā lietā – ir ticami pierādījumi, ka attiecīgajā valstī netiek konsekventi un pienācīgi ievēroti cilvēktiesību pamatprincipi vai tiesiskuma princips.
2. Ar **otro pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, (1) neizdarot secinājumu, ka bija ticami pierādījumi par to, ka Ukraina konsekventi un pienācīgi neievēro cilvēktiesības vai tiesiskuma principu, un, (2) aprakstot noteiktas Ukrainas iestādes, uz kuru pierādījumiem Eiropas Savienības Padome balstījās, kā “augstu tiesu iestādi”. Turklāt Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu, nesniedzot nekādu pamatojumu par tās nostāju saistībā ar (1) un (2) punktu.
3. Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, (1) secinot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja vārda iekļaušana sarakstā, pamatojoties uz Ukrainas iestāžu 2014. gada 30. decembra vēstuli, atbilst kritērijam iekļaušanai sarakstā, un (2) secinot, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja iekļaušanu sarakstā.

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmums (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 24, 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 5. marta Lēmums (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 62, 25. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regula (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 62, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 14. septembra spriedumu lietā
T-207/15 *National Iranian Tanker Company*/Eiropas Savienības Padome 2016. gada 24. novembrī
iesniedza *National Iranian Tanker Company***

(Lieta C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *National Iranian Tanker Company* (pārstāvji – T. de la Mare QC, M. Lester QC, J. Pobjoy, Barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, Solicitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedumu *National Iranian Tanker Company*/Eiropas Savienības Padome (lieta T-207/15);
- nodot lietu Vispārējai tiesai, un it īpaši:
 - atcelt Padomes 2015. gada 12. februāra Lēmumu (KĀDP) 2015/236⁽¹⁾ un Padomes 2015. gada 12. februāra Īstenošanas regulu (ES) 2015/230⁽²⁾, ciktāl tie ir piemērojami apelācijas sūdzības iesniedzējai;
 - pakārtoti, atzīt, ka Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP⁽³⁾ (redakcijā ar grozījumiem) 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012⁽⁴⁾ (redakcijā ar grozījumiem) 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir nepiemērojami to prettiesiskuma dēļ, ciktāl tie ir piemērojami apelācijas sūdzības iesniedzējai; un
- piespriest otrai lietas dalībniecei atļūdināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījies lemdama, ka Padomes 2015. gada 12. februāra Lēmums (KĀDP) 2015/236 un Padomes 2015. gada 12. februāra Īstenošanas regula (ES) 2015/230 nebija pretrunā *res judicata*, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības un galīguma principiem, vai tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījies secinādama, ka attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju bija izpildīti sarakstā iekļaušanas kritēriji.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījies secinādama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas pamattiesību aizskārums bija samērīgs.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījies, noraidīdama apelācijas sūdzības iesniedzējas pakārtoti izvirzīto argumentu, ka plaša sarakstā iekļaušanas kritēriju interpretācija tos padarītu par nesamērīgiem.

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 12. februāra Lēmums (KĀDP) 2015/236, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2015, L 39, 18. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 12. februāra Īstenošanas regula (ES) 2015/230, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2015, L 39, 3. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010, L 195, 39. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13 *Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd*/Eiropas Komisija 2016. gada 24. novembrī iesniedza *Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd*

(Lieta C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd* (pārstāvji – C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13 un/vai atcelt Komisijas 2013. gada 19. jūnija lēmuma C(2013) 3803 *final* lietā AT.39226-*Lundbeck* 1., 2. un 3. pantu, ciktāl tie attiecas uz *Arrow*, vai
- pakārtoti – atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13 un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, vai
- vēl pakārtotāk – atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-467/13, ciktāl spriedumā tika atstāts spēkā naudas sods, kas uzlikts *Arrow* atbilstoši Komisijas lēmuma C(2013) 3803 *final* 2. pantam attiecībā uz Apvienotās Karalistes un Dānijas līgumiem vai samazināt šāda naudas soda apmēru un
- piespriest Komisijai atļūdzināt *Arrow* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi atbilstošo potenciālās konkurences kritēriju:

1. Pirmā daļa: Vispārējā tiesa esot pārlíkusi pierādīšanas pienākumu uz *Arrow* un atbrīvojusi Komisiju no tās pienākuma pierādīt potenciālās konkurences esamību.
2. Otrā daļa: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, izsecinot potenciālās konkurences esamību no virknes pieņēmumu, pretēji principam, ka potenciālai konkurencei ir nepieciešama reālas un konkrētas iespējas ienākt tirgū esamība.
3. Trešā daļa: Vispārējā tiesa pārāk lielu nozīmi piešķīrusi *Lundbeck* nodomam un kļūdaini novērtējusi to, kāda pierādījuma vērtība bija faktiem, kas norisinājās pēc vienošanos parakstīšanas.
4. Ceturtā daļa: Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi Anglijas tiesas *Paroxetine* sprieduma būtiskumu un ietekmi.
5. Piektā daļa: Vispārējā tiesa esot kļūdaini izsecinājusi potenciālās konkurences esamību no tā, ka *Arrow* bija gatavojusies ienākt tirgū.
6. Sestā daļa: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, piemērojot pieņēmumu par *Lundbeck* patentu pagaidu spēkā neesamību un nepārkāpšanu.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, secinot, ka patenta izlīgumiem bija mērķis ierobežot konkurenci:

1. Pirmā daļa: Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā faktu, ka līgumi, kas "tikai varētu" ierobežot konkurenci, nav pārkāpums mērķa dēļ.
2. Otrā daļa: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, kategorizējot līgumus kā būtībā izslēgšanas no tirgus līgumus.
3. Trešā daļa: Vispārējā tiesa esot kļūdaini secinājusi, ka Komisija varēja pierādīt līgumu pret konkurenci vērsto mērķi, bez vajadzības aplūkot situāciju, kāda būtu bijusi, ja līgumu nebūtu.

Trešais pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, pieņemot Komisijas secinājumu, ka *Arrow* rīkojās tīši vai aiz nolaidības, izdarot apgalvoto pārkāpumu, un nebūtu bijis jāuzliek naudas sods.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-111/14 *Unitec Bio*/Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – H. Marcos Fraile, pārstāve, N. Tuominen, *avocat*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Unitec Bio SA*, Eiropas Komisija, *European Biodiesel Board (EBB)*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-111/14 *Unitec Bio SA*/Eiropas Savienības Padome, kas Padomei tika paziņots 2016. gada 16. septembrī;
- noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu un
- piespriest prasītājam atlīdzināt Padomei gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies gan pirmajā, gan apelācijas instancē, atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, vērtējama, vai Padomei bija pierādījumi, kas ļautu nolemt, ka attiecīgo Argentīnas eksportētāju uzskaitē norādītās izejvielu iekšzemes cenas ir pietiekami izkropļotas, lai tās varētu neņemt vērā un izmantotu pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrajā daļā paredzēto metodi. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot iestādei uzlikusi pārlietu smagu pierādīšanas pienākumu.
2. **Otrkārt**, neesot pienācīgi norādīts pamatojums Vispārējās tiesas secinājumam, ka iestāžu sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka DEN sistēmas dēļ galveno izejvielu cenas Argentīnā ir ievērojami izkropļotas.
3. **Treškārt**, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, kurā antidempinga maksājumi ir atcelti, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, nav samērīga ar vienīgo Vispārējās tiesas izskatīto atcelšanas pamatu un prettiesiskuma atzīšanu apvelta ar nepienācīgām tiesiskām sekām.
4. Padome pierādišot, ka pārsūdzētajā spriedumā ir vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kas ietekmē tā spēkā esamību. Padome piebilst, ka prasītājas pirmajā pamatā norādītie fakti ir pietiekami pierādīti, lai Tiesa varētu izspriest par šo pamatu un noraidīt prasību.
5. Tāpēc Padome godbijīgi lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.) ("pamatregula").

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-139/14 PT Wilmar Bioenergi Indonesia un PT Wilmar Nabati Indonesia/Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – H. Marcos Fraille, pārstāve, N. Tuominen, *avocat*)

Pārējie lietas dalībnieki: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Eiropas Komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-121/14 PT Pelita Agung Agrindustri/Eiropas Savienības Padome, kas Padomei tika paziņots 2016. gada 16. septembrī;
- noraidīt pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu un
- piespriest prasītājam atlīdzināt Padomei gan pirmajā, gan apelācijas instancē attiecīgi radušos tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies gan pirmajā, gan apelācijas instancē, atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, vērtējuma, vai Padomei bija pierādījumi, kas ļautu nolemt, ka attiecīgo Indonēzijas eksportētāju uzskaitē norādītās izejvielu iekšzemes cenas ir pietiekami izkropļotas, lai tās varētu neņemt vērā un izmantotu pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrajā daļā paredzēto metodi. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot iestādei uzlikusi pārlietu pierādīšanas pienākumu.
2. **Otrkārt**, neesot pienācīgi norādīts pamatojums Vispārējās tiesas secinājumam, ka iestāžu sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka DEN sistēmas dēļ galveno izejvielu cenas Indonēzijā ir ievērojami izkropļotas.
3. **Treškārt**, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, kurā antidempinga maksājumi ir atcelti, ciktāl tie attiecas uz prasītājam, nav samērīga ar vienīgo Vispārējās tiesas atzīto atcelšanas pamatu un prettiesiskuma atzīšanu apvelta ar nepienācīgām tiesiskām sekām.
4. Padome pierādišot, ka pārsūdzētajā spriedumā ir vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kas ietekmē tā spēkā esamību. Padome piebilst, ka prasītāju sestajā pamatā norādītie fakti ir pietiekami pierādīti, lai Tiesa varētu izspriest par šo pamatu un noraidīt prasību.
5. Tāpēc Padome godbijīgi lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasītāju pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.) ("pamatregula").

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-121/14 *Pelita Agung Agrindustri*/Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *H. Marcos Fraille*, pārstāve, *N. Tuominen*, *avocat*)

Pārējie lietas dalībnieki: *PT Pelita Agung Agrindustri*, Eiropas Komisija, *European Biodiesel Board (EBB)*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-121/14 *PT Pelita Agung Agrindustri*/Eiropas Savienības Padome, kas Padomei tika paziņots 2016. gada 16. septembrī;
- noraidīt pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu un
- piespriest prasītājam atlīdzināt Padomei gan pirmajā, gan apelācijas instancē attiecīgi radušos tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies gan pirmajā, gan apelācijas instancē, atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, vērtējuma, vai Padomei bija pierādījumi, kas ļautu nolemt, ka attiecīgo Indonēzijas eksportētāju uzskaitē norādītās izejvielu iekšzemes cenas ir pietiekami izkropļotas, lai tās varētu neņemt vērā un izmantotu pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrajā daļā paredzēto metodi. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot iestādei uzlikusi pārlietu smagu pierādīšanas pienākumu.
2. **Otrkārt**, neesot pienācīgi norādīts pamatojums Vispārējās tiesas secinājumam, ka iestāžu sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka DEN sistēmas dēļ galveno izejvielu cenas Indonēzijā ir ievērojami izkropļotas.
3. **Treškārt**, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, kurā antidempinga maksājumi ir atcelti, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, nav samērīga ar vienīgo Vispārējās tiesas atzīto atcelšanas pamatu un prettiesiskuma atzīšanu apvelta ar nepienācīgām tiesiskām sekām.
4. Padome pierādīšot, ka pārsūdzētajā spriedumā ir vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kas ietekmē tā spēkā esamību. Padome piebilst, ka prasītājas otrajā pamatā norādītie fakti ir pietiekami pierādīti, lai Tiesa varētu izspriest par šo pamatu un noraidīt prasību.
5. Tāpēc Padome godbijīgi lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.) (“pamatregula”).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-120/14 PT Ciliandra Perkasa/Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – H. Marcos Fraile, pārstāvis, N. Tuominen, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: PT Ciliandra Perkasa, Eiropas Komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-120/14 PT Ciliandra Perkasa/Eiropas Savienības Padome, kas paziņots Padomei 2016. gada 16. septembrī;
 - noraidīt pirmajā instancē celto prasību atcelt apstrīdēto regulu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt Padomei attiecīgos tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas instancē;
- pakārtoti:
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jaunai izskatīšanai;
 - atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē un apelācijas instancē pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot piemērojusi nepareizu juridisko testu, izvērtējot, vai Padomes rīcībā ir bijuši pierādījumi, lai nolemtu, ka iekšzemes izejvielu cenas, kas bija norādītas attiecīgo Indonēzijas eksportētāju uzskaitē, bija pietiekami izkropļotas, lai pamatotu to, ka tās netika ņemtas vērā un tika izmantota pamatregulas ⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrajā daļā norādītā metodoloģija. Līdz ar to Vispārējā tiesa esot noteikusi iestādei pārāk lielu pierādīšanas pienākumu.
2. **Otrkārt**, Vispārējās tiesas konstatējums, ka lestāžu sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai liecinātu par galveno izejvielu cenu ievērojamu izkropļojumu Indonēzijā, kas radies DEN sistēmas dēļ, neesot atbilstoši pamatots.
3. **Treškārt**, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, ar kuru atcelti antidempinga maksājumi, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, esot nesamērīgi ar vienu vienīgo atcelšanas pamatu, kuru apmierinājusi Vispārējā tiesa, un nosaka konstatējumam par prettiesiskumu neatbilstošas sekas.
4. Padome pierādīs, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kas ietekmē tā likumību. Turklāt Padome uzskata, ka fakti, uz kuriem tika balstīts prasītājas trešais prasības pamats, ir pietiekami konstatēti un ka līdz ar to Tiesa var lemt par šo prasības pamatu un noraidīt prasības pieteikumu.
5. Tādēļ Padome lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību atcelt apstrīdēto regulu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-80/14 PT Musim Mas/Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – H. Marcos Fraille, pārstāve, N. Tuominen, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Eiropas Komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-80/14 PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Eiropas Savienības Padome, kas Padomei tika paziņots 2016. gada 16. septembrī;
- noraidīt pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu un
- piespriest prasītājam atlīdzināt Padomei gan pirmajā, gan apelācijas instancē attiecīgi radušos tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies gan pirmajā, gan apelācijas instancē, atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, vērtējuma, vai Padomei bija pierādījumi, kas ļautu nolemt, ka attiecīgo Indonēzijas eksportētāju uzskaitē norādītās izejvielu iekšzemes cenas ir pietiekami izkropļotas, lai tās varētu neņemt vērā un izmantotu pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrajā daļā paredzēto metodi. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot iestādei uzlikusi pārlietu smagu pierādīšanas pienākumu.
2. **Otrkārt**, neesot pienācīgi norādīts pamatojums Vispārējās tiesas secinājumam, ka iestāžu sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka DEN sistēmas dēļ galveno izejvielu cenas Indonēzijā ir ievērojami izkropļotas.
3. **Treškārt**, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, kurā antidempinga maksājumi ir atcelti, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, nav samērīga ar vienīgo Vispārējās tiesas atzīto atcelšanas pamatu un prettiesiskuma atzīšanu apvelta ar nepienācīgām tiesiskām sekām.
4. Padome pierādīšot, ka pārsūdzētajā spriedumā ir vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kas ietekmē tā spēkā esamību. Padome piebilst, ka prasītājas otrā pamata otrajā daļā norādītie fakti ir pietiekami pierādīti, lai Tiesa varētu izspriest par šo pamatu un noraidīt prasību.
5. Tāpēc Padome godbijīgi lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.) (“pamatregula”).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietās no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14 *Molinos Río de la Plata u.c./Padome* 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *H. Marcos Fraille*, pārstāve, *N. Tuominen*, *avocat*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Molinos Río de la Plata SA*, *Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A*, *Vicentin SAIC*, *Aceitera General Deheza SA*, *Bunge Argentina SA*, *Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio)*, Eiropas Komisija, *European Biodiesel Board (EBB)*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumu lietās no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14 *Molinos Río de la Plata SA u.c./Eiropas Savienības Padome*, kas Padomei tika paziņots 2016. gada 16. septembrī;
- noraidīt pirmajā instancē celtās prasības par apstrīdētās regulas atcelšanu un
- piespriest prasītājam atlīdzināt Padomei gan pirmajā, gan apelācijas instancē attiecīgi radušos tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti,

- nodot lietas atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies gan pirmajā, gan apelācijas instancē, atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, vērtējuma, vai Padomei bija pierādījumi, kas ļautu nolemt, ka attiecīgo Argentīnas eksportētāju uzskaitē norādītās izejvielu iekšzemes cenas ir pietiekami izkropļotas, lai tās varētu neņemt vērā un izmantotu pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrajā daļā paredzēto metodi. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot iestādei uzlikusi pārlietu pierādīšanas pienākumu.
2. **Otrkārt**, neesot pienācīgi norādīts pamatojums Vispārējās tiesas secinājumam, ka iestāžu sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka DEN sistēmas dēļ galveno izejvielu cenas Argentīnā ir ievērojami izkropļotas.
3. **Treškārt**, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, kurā antidempinga maksājumi ir atcelti, ciktāl tie attiecas uz prasītājam, nav samērīga ar vienīgo Vispārējās tiesas izskatīto atcelšanas pamatu un prettiesiskuma atzīšanu apvelta ar nepienācīgām tiesiskām sekām.
4. Padome pierādīšot, ka pārsūdzētajā spriedumā ir vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kas ietekmē tā spēkā esamību. Padome piebilst, ka prasītāju pirmajā pamatā norādītie fakti ir pietiekami pierādīti, lai Tiesa varētu izspriest par šo pamatu un noraidīt prasības.
5. Tāpēc Padome godbijīgi lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasītāju pirmajā instancē celtās prasības par apstrīdētās regulas atcelšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.) ("pamatregula").

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-117/14 Cargill/Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – H. Marcos Fraile, pārstāve, N. Tuominen, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: Cargill SACI, Eiropas Komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-117/14 Cargill SACI/Eiropas Savienības Padome, kas Padomei tika paziņots 2016. gada 16. septembrī;
- noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu un
- piespriest prasītājam atlīdzināt Padomei gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies gan pirmajā, gan apelācijas instancē, atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, vērtējuma, vai Padomei bija pierādījumi, kas ļautu nolemt, ka attiecīgo Argentīnas eksportētāju uzskaitē norādītās izejvielu iekšzemes cenas ir pietiekami izkropļotas, lai tās varētu neņemt vērā un izmantotu pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrajā daļā paredzēto metodi. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot iestādei uzlikusi pārlietu smagu pierādīšanas pienākumu.
2. **Otrkārt**, neesot pienācīgi norādīts pamatojums Vispārējās tiesas secinājumam, ka iestāžu sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka DEN sistēmas dēļ galveno izejvielu cenas Argentīnā ir ievērojami izkropļotas.
3. **Treškārt**, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, kurā antidempinga maksājumi ir atcelti, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, nav samērīga ar vienīgo Vispārējās tiesas izskatīto atcelšanas pamatu un prettiesiskuma atzīšanu apvelta ar nepienācīgām tiesiskām sekām.
4. Padome pierādišot, ka pārsūdzētajā spriedumā ir vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kas ietekmē tā spēkā esamību. Padome piebilst, ka prasītājas pirmajā pamatā norādītie fakti ir pietiekami pierādīti, lai Tiesa varētu izspriest par šo pamatu un noraidīt prasību.
5. Tāpēc Padome godbijīgi lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.) (“pamatregula”).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-118/14 LDC Argentina/Padome 2016. gada 24. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – H. Marcos Fraile, pārstāve, N. Tuominen, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: LDC Argentina SA, Eiropas Komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-118/14 LDC Argentina/Eiropas Savienības Padome, kas Padomei tika paziņots 2016. gada 16. septembrī;
- noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu un
- piespriest prasītājam atlīdzināt Padomei gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies gan pirmajā, gan apelācijas instancē, atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, vērtējuma, vai Padomei bija pierādījumi, kas ļautu nolemt, ka attiecīgo Argentīnas eksportētāju uzskaitē norādītās izejvielu iekšzemes cenas ir pietiekami izkropļotas, lai tās varētu neņemt vērā un izmantotu pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrajā daļā paredzēto metodi. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot iestādei uzlikusi pārlietu smagu pierādīšanas pienākumu.
2. **Otrkārt**, neesot pienācīgi norādīts pamatojums Vispārējās tiesas secinājumam, ka iestāžu sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka DEN sistēmas dēļ galveno izejvielu cenas Argentīnā ir ievērojami izkropļotas.
3. **Treškārt**, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, kurā antidempinga maksājumi ir atcelti, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, nav samērīga ar vienīgo Vispārējās tiesas izskatīto atcelšanas pamatu un prettiesiskuma atzīšanu apvelta ar nepienācīgām tiesiskām sekām.
4. Padome pierādišot, ka pārsūdzētajā spriedumā ir vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kas ietekmē tā spēkā esamību. Padome piebilst, ka prasītājas pirmajā pamatā norādītie fakti ir pietiekami pierādīti, lai Tiesa varētu izspriest par šo pamatu un noraidīt prasību.
5. Tāpēc Padome godbijīgi lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasītājas pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.) ("pamatregula").

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-471/13 *Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma*/Eiropas Komisija 2016. gada 25. novembrī iesniedza *Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC*, iepriekš *Zoetis Products LLC*

(Lieta C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC*, iepriekš *Zoetis Products LLC* (pārstāvis – *D.W. Hull*, Solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu pilnībā vai daļēji;
- atcelt Lēmumu pilnībā vai daļēji;
- atcelt vai būtiski samazināt naudas sodu;
- pakārtoti nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai lietas izspriešanai atbilstoši Tiesas spriedumam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja balstās uz deviņiem apelācijas pamatiem, kas pamatoti ar Vispārējās tiesas pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā.

- 1) Vispārējā tiesa esot piemērojusi nepareizo tiesību standartu, lai novērtētu, vai *Alpharma* bija potenciāla konkurente saistībā ar to, ka tās produkti pārkāpa *Lundbeck* patentus. Neesot pierādījumiem, kas pierādītu, ka *Lundbeck* patenti ir vāji, ir jāuzskata, ka patenti ir spēkā un ienākšana tirgū ar patentu pārkāpjošu produktu ir prettiesiska.
- 2) Neraugoties uz atzinumu, ka *Alpharma* tikai neilgi pirms izlīguma atklāja, ka *Lundbeck* tiks piešķirts patents un ka tās produkti pārkāpj *Lundbeck* patentu, Vispārējā tiesa neizvērtēja, vai Komisija tika pierādījusi, ka *Alpharma* ienākšana tirgū saglabājās ekonomiski dzīvotspējīga stratēģija, ņemot vērā šos papildu šķēršļus ienākšanai tirgū. Tā vietā Vispārējā tiesa balstījās uz Lēmumā nenorādītiem pierādījumiem un aplami pārlika pierādīšanas pienākumu uz apelācijas sūdzības iesniedzējām, lai atspēkotu Komisijas apgalvojumu, ka *Alpharma* bija potenciāls konkurents.
- 3) Vispārējā tiesa esot piemērojusi nepareizo tiesību standartu, lai novērtētu, vai izlīgums ir ierobežojums “mērķa dēļ”, jo tā nenovērtēja, vai Komisija ir pierādījusi, ka izlīgumam visnotaļ varēja būt negatīvas sekas, un neņēma vērā faktu, ka Komisijai nebija iepriekšējas pieredzes ar šāda veida patenta izlīgumiem.
- 4) Vispārējā tiesa neesot novērtējusi, vai Komisija ir pierādījusi savu apgalvojumu, ka ierobežojums izlīgumā pārsniedza *Lundbeck* patentu tvērumu.
- 5) Vispārējā tiesa esot piemērojusi nepareizo tiesību standartu, novērtējot, vai Komisijas izmeklēšana bija pārmērīgi ilga un ar to tika pārkāptas apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesības uz aizstāvību.
- 6) Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, atstājot spēkā Komisijas lēmumu adresēt Lēmumu *Zoetis* (šobrīd *Alpharma LLC*), bet ne *Merck Generics Holding GmbH*, neraugoties uz to, ka Komisija nespēja sniegt pamatojumu Lēmumā šo divu sabiedrību situācijas nošķiršanai.

- 7) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka izlīguma laikā tiesību aktu redakcija bija pietiekami skaidra, lai apelācijas sūdzības iesniedzējas varētu viennozīmīgi noskaidrot savas tiesības un pienākumus un attiecīgi rīkoties.
- 8) Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, atstājot spēkā Lēmumu, neraugoties uz Komisijas skaidru nespēju ņemt vērā apgalvotā pārkāpuma smagumu, nosakot naudas sodu, kā tas ir prasīts Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 3. punktā.
- 9) Vispārējā tiesa esot piemērojusi nepareizo tiesību standartu, nosakot atbilstošo gadu 10 % maksimālā apmērā aprēķināšanā *A.L. Industrier* uzliktajam naudas sodam.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 8. septembra spriedumu lietā T-470/13 *Merck KGaA*/Eiropas Komisija 2016. gada 28. novembrī iesniedza *Merck KGaA*

(Lieta C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Merck KGaA (pārstāvji – B. Bär-Bouyssière, Rechtsanwalt, S. Smith, Solicitor, R. Kreisberger, Barrister, D. Mackersie, advokāte)

Citas lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Generics (UK) Ltd.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktu;
- atcelt Lēmuma 1. panta 1. punktu un 2. panta 2. punktu, un 3. un 4. pantu, ciktāl tie ir adresēti *Merck*;
- pakārtoti atcelt vai samazināt *Merck* uzlikto naudas sodu;
- atcelt sprieduma rezolutīvās daļas 2) punktu un piespriest Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt *Merck* tiesāšanās izdevumus saistībā gan ar tiesvedību pirmajā instancē, gan apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

1. Apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmais apelācijas pamats ir tāds, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka patentu izlīgumi (turpmāk tekstā –“PI”), kas noslēgti starp *Generics (UK)* (turpmāk tekstā –“GUK”) un *Lundbeck*, ir ierobežojumi mērķa dēļ atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam:
 - i. Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies attiecībā uz piemērojamo tiesisko standartu un pareizo pieeju, lai noteiktu, vai PI varētu tikt uzskatīti par ierobežojumiem mērķa dēļ, it īpaši ņemot vērā lietā C-67/13 *Cartes Bancaires* atzītos tiesību principus;
 - ii. Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, neanalizējot, vai PI redakcija atklāja pietiekamu kaitējumu.
 - iii. Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nospriežot, ka PI atklāja pietiekamu kaitējumu, jo tie bija līdzvērtīgi no tirgus izslēdzošiem līgumiem.
 - iv. Ar ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nospriežot, ka PI atklāja pietiekamu kaitējumu, izvairoties no tiesāšanās, kuras iznākums bija neskaidrs.

- v. Ar piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, aplūkojot maksājumu GUK atbilstoši PI kā vienu no galvenajiem ierobežojuma mērķa dēļ elementiem.
- vi. Ar sesto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, balstoties uz ar PI formulējumu nesaistītiem faktiem, lai pamatotu savu secinājumu par ierobežojumu mērķa dēļ.
- vii. Ar septīto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, secinot, ka PI saistībā ar EEZ pārsniedza *Lundbeck* patentu tvērumu.
2. Apelācijas sūdzības iesniedzējas otrais pamats ir par to, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka brīdī, kad PI tika noslēgti, *GUK* un *Lundbeck* bija potenciālās konkurentes:
- viii. Ar astoto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, neizvērtējot, vai Komisijas postulētie astoņi ceļi uz tirgu *GUK* ir ekonomiski dzīvotspējīgi vai praktiski iespējami pietiekami īsā laikā.
- ix. Ar devīto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, pārliekot pierādīšanas pienākumu attiecībā uz potenciālo konkurenci.
- x. Ar desmito pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, secinot, ka fakts, ka puses noslēdza PI, bija būtisks potenciālās konkurences novērtēšanā.
- xi. Ar vienpadsmito pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, neatzīstot, ka potenciālās konkurences vērtējums nebija piemērots, veicot vērtējumu “mērķa dēļ”.
3. Apelācijas sūdzības iesniedzējas trešais apelācijas pamats ir tāds, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atstājot spēkā naudas sodu, ko Komisija bija uzlikusi apelācijas sūdzības iesniedzējai.
- xii. Ar divpadsmito pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, secinot, ka Komisija bija pilnvarota uzlikt naudas sodu apelācijas sūdzības iesniedzējai vai alternatīvi uzlikt naudas sodu, kas nebija tikai simbolisks.
-

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – *Al-Ghabra*/Komisija

(Lieta T-248/13) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā, līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Šīs personas vārda iekļaušana Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Saprātīgs termiņš — Pienākums pārbaudīt un pierādīt izvirzīto pamatu pamatotību — Pārbaude tiesā

(2017/C 030/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mohammed Al-Ghabra (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – E. Grieves, barrister, un J. Carey, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji M. Konstantinidis, T. Scharf un F. Erlbacher, vēlāk – M. Konstantinidis un F. Erlbacher)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – sākotnēji S. Behzadi-Spencer un V. Kaye, vēlāk – V. Kaye, tad – S. Brandon un visbeidzot – C. Crane, pārstāvji, kuriem palīdz T. Eicke, QC), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – J.-P. Hix un E. Finnegan)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 263. pantam atcelt, pirmkārt, Komisijas 2007. gada 10. janvāra Regulu (EK) Nr. 14/2007, ar kuru 74. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar ko nosaka konkrētus, īpašus, ierobežojošus, pret noteiktām personām un organizācijām, kuras saistītas ar Osamu Bin Ladenu, organizācijas Al-Qaida tīklu un Taliban, vērstus pasākumus un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001 (OV 2007, L 6, 6. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un, otrkārt, Komisijas 2013. gada 6. marta lēmumu *Ares* (2013) 188023, ar kuru ir apstiprināta prasītāja vārda saglabāšana to personu un organizāciju sarakstā, kam ir piemērojami Padomes 2002. gada 27. maija Regulas (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas Taliban līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV 2002, L 139, 9. lpp.), noteikumi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu, ciktāl tajā tiek lūgts atcelt Komisijas 2007. gada 10. janvāra Regulu (EK) Nr. 14/2007, ar kuru 74. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar ko nosaka konkrētus, īpašus, ierobežojošus, pret noteiktām personām un organizācijām, kuras saistītas ar Osamu Bin Ladenu, organizācijas Al-Qaida tīklu un Taliban, vērstus pasākumus un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ciktāl tā attiecas uz Mohammed Al-Ghabra;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt kā nepamatotu;
- 3) M. Al-Ghabra sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 4) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 9, 11.1.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – *European Dynamics Luxembourg* un *Evropaiki Dynamiki*/Komisija

(Lieta T-764/14) ⁽¹⁾

Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Tehniskā palīdzība, ASEAN muitas tranzīta sistēmas (ACTS) izstrāde un ieviešana — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Atlases kritēriji — Piešķiršanas kritēriji — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Vienlīdzīga attieksme — Pārskatāmība

(2017/C 030/46)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *European Dynamics Luxembourg SA* (Luksemburga, Luksemburga) un *Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji – sākotnēji M. Sfyri un I. Ampazis, advokāti, vēlāk M. Sfyri)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji S. Bartelt un A. Marcoulli, vēlāk S. Bartelt un M. Konstantinidis)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Komisijas 2014. gada 5. septembra lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāju piedāvājums slēgtā iepirkuma procedūrā EuropeAid/135040/C/SER/MULTI par automatizētas muitas tranzīta pārvaldības eksperimentālas sistēmas izstrādi ASEAN vajadzībām (ASEAN muitas tranzīta sistēma) un līguma slēgšanas tiesības piešķirtas citam pretendentam

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *European Dynamics Luxembourg SA* un *Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – *Printeos u.c.*/Komisija

(Lieta T-95/15) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Standarta aplokšņu un speciālo apdrukāto aplokšņu Eiropas tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Cenu saskaņošana un klientūras sadale — Izlīguma procedūra — Naudas sodi — Pamatsumma — Pielāgošana izņēmuma kārtā — Ierobežojums 10 % apmērā no kopējā apgrozījuma — Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Vienlīdzīga attieksme

(2017/C 030/47)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Printeos, SA* (Alkala de Enaresa, Spānija), *Tompla Sobre Exprés, SL* (Alkala de Enaresa), *Tompla Scandinavia AB* (Stokholma, Zviedrija), *Tompla France SARL* (Flerī Merožī, Francija), *Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH* (Leonberga, Vācija) (pārstāvji – H. Brokelmann un P. Martínez-Lage Sobredo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández un C. Urraca Caviedes)

Priekšmets

Par prasību atbilstoši LESD 263. pantam, primāri, daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 10. decembra Lēmumu C(2014) 9295 *final* par procedūru saskaņā ar [LESD 101.] pantu un EEZ līguma 53. pantu (AT.39780 – Aploksnes) un, pakārtoti, samazināt prasītājām piemērotā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2014. gada 10. decembra Lēmuma C(2014) 9295 *final* par procedūru saskaņā ar [LESD 101.] pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.39780 – Aploksnes) 2. panta 1. punkta e) apakšpunktu;
- 2) Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 127, 20.4.2015.

**Vispārējās tiesas 2016. gada 14. decembra spriedums – PAL-Bullermann/EUIPO – Symaga (“PAL”)
(Lieta T-397/15) ⁽¹⁾**

Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “PAL” — Tiesību atzīšana par daļēji atceltām — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Forma, kas atšķiras no reģistrētās preču zīmes — Regulas (EK) Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. un 4. punkts

(2017/C 030/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Vācija) (pārstāvis – J. Eberhardt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve – D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Spānija) (pārstāvis – A. Tarí Lázaro, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 7. maija lēmumu lietā R 1626/2014-1 attiecībā uz atcelšanas procesu starp PAL-Bullermann un Symaga

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) PAL-Bullermann GmbH atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 302, 14.9.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (“Café del Sol”)

(Lieta T-548/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Café del Sol” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Café del Sol” — Pierādījumu neiesniegšana iebildumu procesa valodā — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. un 76. pants — Regulas (EK) Nr. 2868/95 19. un 20. noteikums — Tiesības uz aizstāvību

(2017/C 030/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ramón Guiral Broto (Marbelja, Spānija) (pārstāvis – J. L. de Castro Hermida, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Gastro & Soul GmbH (Hildesheima, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 16. jūlija lēmumu lietā R 2755/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Guiral Broto k-gu un Gastro & Soul

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2015. gada 16. jūlija lēmumu lietā R 2755/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Ramón Guiral Broto k-gu un Gastro & Soul GmbH;
- 2) pārējā daļa prasību noraidīt;
- 3) EUIPO un Guiral Broto k-gs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 398, 30.11.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (“CAFE DEL SOL”)

(Lieta T-549/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CAFE DEL SOL” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Café del Sol” — Pierādījumu neiesniegšana iebildumu procesa valodā — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. un 76. pants — Regulas (EK) Nr. 2868/95 19. un 20. noteikums — Tiesības uz aizstāvību

(2017/C 030/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ramón Guiral Broto (Marbelja, Spānija) (pārstāvis – J. L. de Castro Hermida, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Gastro & Soul GmbH (Hildesheima, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 16. jūlija lēmumu lietā R 1888/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Guiral Broto k-gu un Gastro & Soul

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2015. gada 16. jūlija lēmumu lietā R 1888/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Guiral Broto k-gu un Gastro & Soul;
- 2) pārējā daļa prasību noraidīt;
- 3) EUIPO un Guiral Broto k-gs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 381, 16.11.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – Puro Italian Style/EUIPO (“smartline”)

(Lieta T-744/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “smartline” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 030/51)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Puro Italian Style SpA (Modēne, Itālija) (pārstāvis – F. Terrano, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 7. oktobra lēmumu lietā R 2258/2014–1 attiecībā uz pieteikumu grafisku apzīmējumu “smartline” reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Puro Italian Style SpA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 78, 29.2.2016.

Vispārējās tiesas 2016. gada 14. decembra spriedums – Scorpio Poland/EUIPO – Eckes-Granini Group (“YO!”)

(Lieta T-745/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “YO!” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “YO” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 030/52)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Scorpio Poland, agrāk – FH Scorpio (Łódź, Polija) (pārstāvis – R. Rumpel, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – A. Schifko un E. Śliwińska)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Vācija) (pārstāvis – W. Berlit, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 2. oktobra lēmumu lietā R 1546/2014–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Eckes-Granini Group un FH Scorpio

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Scorpio Poland atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – Sovena Portugal – Consumer Goods/EUIPO – Mueloliva (“FONTOLIVA”)

(Lieta T-24/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “FONTOLIVA” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “FUENOLIVA” — Relatīvs atteikuma pamats — Agrākas preču zīmes reģistrācijas spēkā esamība — Jaunu fakti un pierādījumu iesniegšana Vispārējā tiesā — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Grozīšanas pilnvaras — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 42. panta 2. un 3. punkts, kā arī 65. un 76. pants

(2017/C 030/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Algés, Portugāle) (pārstāvis – D. Martins Pereira, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – L. Rampini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Mueloliva, SL (Córdoba, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 4. novembra lēmumu lietā R 1813/2014-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Mueloliva un Sovena Portugal – Consumer Goods

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2015. gada 4. novembra lēmumu lietā R 1813/2014-2;
- 2) noraidīt Mueloliva, SL iebildumus pret Sovena Portugal – Consumer Goods, SA iesniegto pieteikumu par vārdiskas preču zīmes “FONTOLIVA” starptautisku reģistrāciju, ko attiecina uz Eiropas Savienību;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Sovena Portugal – Consumer Goods tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā;

5) EUIPO un Mueloliva katrs sedz pusi no Sovena Portugal – Consumer Goods nepieciešamajiem izdevumiem procesā EUIPO Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket (“APAX”)

(Lieta T-58/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “APAX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “APAX” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču un pakalpojumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts

(2017/C 030/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Apax Partners LLP (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – D. Rose, J. Warner un J. Curry, solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – A. Folliard Monguiral un I. Moisescu)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Apax Partners Midmarket (Parīze, Francija) (pārstāvis – C. Moyou Joly, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 26. novembra lēmumu lietā R 1441/2014-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Apax Partners Midmarket un Apax Partners

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) APAX Partners LLP atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp neieciešamos izdevumus, kuri APAX Partners Midmarket radušies procesā Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.

Vispārējās tiesas 2016. gada 14. decembra spriedums – Grid applications/EUIPO (“Aplan”)

(Lieta T-154/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Aplan” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

(2017/C 030/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grid applications GmbH (Vīne, Austrija) (pārstāvis – M. Meyenburg, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – H. Kunz)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 15. februāra lēmumu lietā R 1819/2015–4 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “APlan” reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Grid applications GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 200, 6.6.2016.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. novembrī – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB**(Lieta T-809/16)**

(2017/C 030/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG* (Bregenca, Austrija) (pārstāvis – G. Eisenberger, advokāts)

Atbildētāja: *Einheitlicher Abwicklungsausschuss (SRB)*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt *Single Resolution Board* 2016. gada 15. aprīļa Lēmumu SRB/ES/SRF/2016/06 (“Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)”), kā arī *Single Resolution Board* 2016. gada 20. maija Lēmumu SRB/ES/SRF/2016/13 (“Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)”) vismaz tiktāl, ciktāl šie lēmumi attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

- Pirmais pamats – acīmredzams būtisku formas prasību pārkāpums, pamatojoties uz to, ka apstrīdētie lēmumi nav (pilnībā) paziņoti;
- otrais pamats – acīmredzams būtisku formas prasību pārkāpums, pamatojoties uz to, ka apstrīdētie lēmumi nav pietiekami pamatoti.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. novembrī – Di Bernardo/Komisija**(Lieta T-811/16)**

(2017/C 030/57)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Danilo Di Bernardo* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2016. gada 10. augusta lēmumu, ar kuru konkursa EPSO/AST-SC/03/15 atlases komisija izslēdza prasītāju no dalības minētajā konkursā;
- katrā ziņā piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atlases komisija, izvērtējot prasītāja profesionālo pieredzi, ir pieļāvusi vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
2. Ar otro pamatu, kas ir izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pietiekams pamatojums un tā pamatā ir konkursa atlases komisijas noteikto atlases kritēriju nepaziņošana prasītājam.

Prasība, kas celta 2016. gada 21. novembrī – Abes/Komisija

(Lieta T-813/16)

(2017/C 030/58)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Abes – *companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda* (São Pedro de Tomar, Portugāle) (pārstāvis – N. Mimoso Ruiz, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka šī prasība atcelt tiesību aktu ir celta likumīgi un ir pieņemama atbilstoši LESD 263. un 264. pantam;
- atcelt 2016. gada 9. augusta Lēmumu C(2016) 5054 atbilstoši LESD 263. pantam, ciktāl tajā tiek uzskatīts, ka sūdzībā minētais pasākums nav valsts atbalsts atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam;
- atcelt 2016. gada 9. augusta Lēmumu C(2016) 5054 atbilstoši LESD 263. pantam, ciktāl tajā tiek uzskatīts, ka sūdzībā minētais pasākums, kas ir valsts atbalsts, ir saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktam;
- piespriet Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota pamatojuma neesamība. Prasītāja uzskata, ka lēmumā nav pamatojuma, jo tajā tiek uzskatīts, ka, pat ja pasākums būtu valsts atbalsts atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam, tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktam, šo secinājumu nepamatojot.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā. Prasītāja norāda, ka lēmumā ir pieļauta kļūda vērtējumā saistībā ar atbalsta pasākuma ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo iemesli, kas Komisijai lika apgalvot, ka attiecīgā atbalsta pasākuma ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm ir tikai hipotētiska un tiek prezumēta un, pat ja tā pastāvētu, tā būtu neliela, nav pamatoti un praktiski veicina līdzīgu atbalsta pasākumu īstenošanu ne tikai Tomaras reģionā, bet arī visā valstī, radot nelabvēlīgas sekas vietējam investīcijām un investīcijām no citām dalībvalstīm.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, ciktāl Komisija i) nav rūpīgi un objektīvi izvērtējusi, vai attiecīgais atbalsts var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm; ii) nav ņēmusi vērā, ka nepastāv robežas vai procentu likme, kuru nesasniedzot, *a priori* varētu uzskatīt, ka tirdzniecība starp dalībvalstīm nav ietekmēta; iii) nav ņēmusi vērā, ka tirdzniecības starp dalībvalstīm ietekmēšana nav atkarīga no sniegto pakalpojumu vietējā vai reģionālā rakstura vai no attiecīgo darbību nozīmīguma; iv) nav pietiekami norādījusi, ka, ja valsts sniegtais atbalsts nostiprina kāda uzņēmuma pozīciju attiecībā pret citu konkurējošo uzņēmumu pozīciju, jāuzskata, ka atbalsta saņēmēja konkurējošajiem uzņēmumiem ir sliktāki apstākļi jaunu investīciju piesaistīšanai minētajā valstī.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. novembrī – Netflix International un Netflix/Komisija

(Lieta T-818/16)

(2017/C 030/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Netflix International BV (Amsterdama, Nīderlande) un Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik un S. van Velze, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 1. septembra lēmumu, ar ko Vācijas likums par pasākumiem, lai veicinātu Vācijas kino, tā septītajā versijā ir atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu ⁽¹⁾, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas pārkāpums ⁽²⁾:
 - Komisija ir pārkāpusi AVMPD 13. panta 1. punktu, nolemdama, ka Vācijas pasākums ir saderīgs ar šo pantu, to interpretējot atbilstoši piedāvātajam grozījumam.
 - Komisija ir pārkāpusi AVMPD 2. panta 1. punktu, 2. panta 2. punktu un 3. pantu, nolemdama, ka Vācijas pasākums nav pretrunā ar izcelsmes valsts principu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 110. panta pārkāpums.
 - Komisija ir pārkāpusi LESD 110. pantu, nolemdama, ka Vācijas pasākums nav diskriminējošs attiecībā pret ārpus Vācijas reģistrētiem audiovizuālo mediju pieprasījuma pakalpojumu sniedzējiem, kuru mērķauditorija ir Vācijas skatītāji.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 56. panta pārkāpums.
 - Komisija ir pārkāpusi LESD 56. pantu, jo tā nav veikusi novērtējumu par to, vai Vācijas pasākums nav pretrunā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, taču tas ir pretrunā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LESD 49. panta pārkāpums.
 - Komisija ir pārkāpusi LESD 49. pantu, jo tā nav veikusi novērtējumu par to, vai Vācijas pasākums nav pretrunā brīvībai veikt uzņēmējdarbību, taču tas ir pretrunā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta pārkāpums.
 - Komisija ir pārkāpusi LESD 107. pantu secinādama, ka Vācijas pasākums ir valsts atbalsta veids, kuru var attaisnot ar kultūras mērķi un tas ir savienojams ar iekšējo tirgu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvoti būtisku procedūras noteikumu pārkāpumi.
 - Komisija ir pārkāpusi būtiskus procedūras noteikumus, neizpildīdama pamatojuma norādīšanas standartus, kas ir paredzēti LESD 296. panta 2. punktā, un pārkāpdama tiesības uz labu pārvaldību, kas ir noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā.

- ⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 1. septembra Lēmums (ES) 2016/2042 par atbalsta shēmu SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), ko Vācija plāno īstenot filmu producēšanas un izplatīšanas finansēšanai (izziņots ar dokumenta numuru C(2016) 5551) (OV 2016, L 314, 63. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīva 2010/13/ES, par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) ("AVMPD") (OV 2010, L 95, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 25. novembrī – *Celio International*/Komisija

(Lieta T-832/16)

(2017/C 030/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Celio International SA* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – *H. Gilliams* un *J. Bocken*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 11. janvāra lēmumu par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģijas Karaliste ⁽¹⁾;
- pakārtoti atcelt lēmuma 2.–4. pantu;
- katrā ziņā atcelt šī lēmuma 2.–4. pantu, ciktāl šajos pantos a) ir pieprasīta [atbalsta] atgūšana no struktūrām, kas nav struktūras, attiecībā uz kurām ir tikuši pieņemti "nolēmumi par [atbrīvojumu no nodokļa par] virspeļņu", kā tie ir definēti lēmumā, un b) ir pieprasīta [atbalsta] atgūšana tādā apmērā, kas atbilst saņēmēja nodokļu ietaupījumiem, liedzot Beļģijai ņemt vērā citas nodokļu administrācijas veiktu pozitīvu korekciju, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, pārsniegtas pilnvaras un nav sniegts pietiekams pamatojums, ciktāl lēmumā ir apgalvots, ka pastāv atbalsta shēma.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. pants, nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, ciktāl lēmumā apgalvotā shēma tiek kvalificēta kā tāda, ar kuru tiek piešķirtas selektīvas priekšrocības.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. pants, nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, ciktāl lēmumā tiek norādīts, ka apgalvotā shēma rada priekšrocības.
4. Ar ceturto pamatu pakārtoti tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. pants, nav ievērota tiesiskā paļāvība un samērīguma princips, ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, pārsniegtas pilnvaras un nav sniegts pietiekams pamatojums, ciktāl lēmumā Beļģijai tiek noteikts pienākums atgūt atbalstu.

⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 11. janvāra Lēmums (ES) 2016/1699 par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija (izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 9837) (OV 2016, L 260, 61. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 28. novembrī – *Louvers Belgium*/Komisija

(Lieta T-835/16)

(2017/C 030/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Louvers Belgium Company* (Zaventem, Beļģija) (pārstāvis – V. Lejeune, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 19. septembra lēmumu neapstiprināt prasītājas iesniegto piedāvājumu un piešķirt līguma Nr. OIB.02/PO/2016/012/703 slēgšanas tiesības *RIDEAUPRESS ITLINE* grupai;
- apmierināt prasītājas celto prasību atlīdzināt zaudējumus; līdz ar to piespriest Eiropas Komisijai samaksāt prasītājam pamatsummu EUR 387 500 apmērā kā kompensāciju par nodarīto kaitējumu līguma zaudēšanas dēļ, tai pieskaitot nokavējuma procentus un tiesas noteiktos procentus, kas aprēķināti pēc likumā noteiktās likmes līdz pamatsummas pilnīgai samaksai;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un esot pārkāptas prasītājas tiesības uz labu pārvaldību, kā arī pārskatāmības princips, ciktāl, neraugoties uz prasītājas atkārtotiem un uzstājīgiem lūgumiem, Komisija tai nenosūtīja pretendenta, kuram piešķirtas līguma slēgšanas tiesības, preču tehniskās specifikācijas, kā arī neinformēja par tā Komisijai nosūtīto piedāvājumu un paraugu analīzes ziņojuma rezultātiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi pārskatāmības principu un principu par vienlīdzīgu attieksmi pret pretendentiem, gan izstrādājot specifikācijas, gan pretendentu piedāvājumu novērtēšanas brīdī. It īpaši prasītāja iebilst atbildētājam attiecībā uz sekojošo:
 - pirmkārt, izstrādājot specifikācijas, atbildētāja esot pārņēmusi tehnisko raksturojumu, kā arī fotogrāfijas precēm, kādas bija piedāvājis pretendents iepriekšējā iepirkumu procedūrā, kuras priekšmets bija līdzīgs, bet kura tika atcelta bez jebkāda pamatojuma sniegšanas, tādējādi radot nepamatotus šķēršļus iepirkuma procedūras atvēršanai konkurencei;
 - otrkārt, atbildētāja esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principu, nosakot tādas tehniskās prasības, kas bija ļoti ierobežojošas un nepamatotas no tehniskā viedokļa un bija skaidri paredzētas, lai atbilstu konkrēta uzņēmēja precēm;

- treškārt, atbildētāja neesot objektīvi un neatkarīgi novērtējusi piedāvājumu, kuru prasītāja bija iesniegusi strīdīgajā iepirkuma procedūrā, un esot to nepamatoti noraidījusi, jo prasītājas preces esot pilnībā atbilstošas minimālajām tehniskajām prasībām, kādas bija izklāstītas specifikācijās, un tāpēc esot atbilstošas visiem izvirzītajiem kritērijiem.

Tādējādi šī otrā pamata ietvaros prasītāja uzskata, ka tās iesniegtais piedāvājums bija tehniski atbilstošs un līdz ar to pieņemams. Eiropas Komisijai bija jānovērtē šis piedāvājums no finansiālā aspekta un pēc tam būtu bijis jāpiešķir līguma slēgšanas tiesības prasītājai, ņemot vērā, ka tā piedāvāja zemāko cenu.

Prasība, kas celta 2016. gada 30. novembrī – Polijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta T-836/16)

(2017/C 030/62)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis – B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 19. septembra lēmumu par valsts atbalstu SA.44351 (2016/C) (ex 2016/EO) – Polija – Polijas nodoklis mazumtirdzniecības nozarei, kas izziņots ar dokumenta numuru C(2016) 5596, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats – Polijas nodokļa mazumtirdzniecības nozarei kļūdaina uzskatīšana par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, acīmredzami kļūdaini novērtējot nosacījumu par selektivitāti,

- Polijas nodoklis mazumtirdzniecības nozarei *prima facie* nevar tikt uzskatīts par selektīvu, jo tā uzbūvē nav novirzes no šim nodoklim noteicošās atsauces sistēmas; progresīvās nodokļa likmes esot šī nodokļa atsauces sistēmas neatņemama daļa.
- Pat tad, ja uzskata, ka abas progresīvās nodokļa likmes nav Polijas nodoklim mazumtirdzniecības nozarei noteicošās atsauces sistēmas daļas, būtu jāpieņem, ka vismaz visbiežāk izmantojamā nodokļa likme ir atsauces sistēmas daļa; turklāt progresīvās nodokļa likmes katrā ziņā nav noteiktiem uzņēmumiem labvēlīgs izņēmums, kas, ievērojot šī nodokļa galveno mērķi, atrodas līdzīgā faktiskajā un tiesiskajā stāvoklī kā pārējie uzņēmumi.
- Progresīvās nodokļa likmes un nodokļa bāzes sliekšnis Polijas nodoklim mazumtirdzniecības nozarei katrā ziņā esot saderīgi ar samērīguma principu.

2. Otrais pamats – Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai, 13. panta 1. punkta un samērīguma principa pārkāpums, izdodot rīkojumu nekavējoties apturēt Polijas nodokļa mazumtirdzniecības nozarei progresīvo likmju piemērošanu:

- neesot bijusi vajadzība pieņemt rīkojumu par apturēšanu, jo esot bijušas nopietnas šaubas par Polijas nodokļa mazumtirdzniecības nozarei selektivitāti;

- neesot bijusi vajadzība pieņemt rīkojumu par apturēšanu, jo Komisija pietiekami neesot pierādījusi Polijas nodokļa mazumtirdzniecības nozarei piemērošanas negatīvu ietekmi.

3. Trešais pamats – apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamība un nepietiekams pamatojums:

- apstrīdētais lēmums neesot samērīgs un neesot pietiekami pamatots, ciktāl tajā tiek novērtēta Polijas nodokļa mazumtirdzniecības nozarei selektivitāte;
- apstrīdētais lēmums neesot samērīgs un neesot pietiekami pamatots, ciktāl tajā ir ietverts rīkojums nekavējoties apturēt Polijas nodokļa mazumtirdzniecības nozarei progresīvo likmju piemērošanu.

Prasība, kas celta 2016. gada 24. novembrī – Alex/Komisija

(Lieta T-841/16)

(2017/C 030/63)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alex SCI (Bayonne, Francija) (pārstāvis – J. Fouchet, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 21. septembra lēmumu;
- atzīt par nelikumīgiem un ar kopējo tirgu nesaderīgiem atbalstus, kurus CABAB piešķirusi ERAF, Francijas valsts, Akvitānijas reģionālā padome un Atlantijas Pireneju ģenerālpadome;

un tādēļ

- Francijas valstij, Akvitānijas reģionālajai padomei un Atlantijas Pireneju ģenerālpadomei, decentralizētajām valsts struktūrām, kā arī Eiropas Reģionālās attīstības fondam (ERAF) uzdot atgūt nelikumīgi piešķirtos atbalstus ar procentiem atbilstoši likumiskajai likmei skaitot no atbalsta nodošanas saņēmēja rīcībā;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesvedības izdevumus, tostarp advokāta honorāru EUR 5 000 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota Eiropas Komisijas lēmuma iekšējā nelikumība.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka netika paziņots par finansējumu, kuru projektam “Technocité” ERAF, Francijas Republika, Akvitānijas reģionālā padome un Atlantijas Pireneju ģenerālpadome piešķīra Côte-Basque-Adour aglomerācijas kopienai (CABAB).
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota finansējuma nesaderība ar iekšējo tirgu.
 4. Ceturtais pamats ir saistīts ar finansējuma piešķiršanas nosacījumu neizpildi.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 7. decembrī – Fertisac/ECHA

(Lieta T-855/16)

(2017/C 030/64)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fertisac, S.L. (Atarfe, Spānija) (pārstāvis – J. Gómez Rodríguez, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ECHA 2016. gada 15. novembra lēmumu Nr. SME (2016) 5150, ar kuru atzīts, ka FERTISAC S.L. neatbilst nosacījumiem, lai saņemtu maksājuma samazinājumu, kas noteikts vidējiem uzņēmumiem, un tai uzlikts pienākums maksāt administratīvu maksājumu;
- atcelt ECHA 2016. gada 15. novembra rēķinu Nr. 10060160, kurš izsniegts, pamatojoties uz ECHA lēmumu Nr. SME (2016) 5150, par summu, kas atbilst starpībai starp FERTISAC S.L. samaksāto maksājumu un liela uzņēmuma maksājamo maksājumu;
- atcelt ECHA 2016. gada 15. novembra rēķinu Nr. 10060161, ar kuru tiek noteikts administratīvais maksājums atbilstoši ECHA lēmumam Nr. SME (2016) 5150;
- piespriest Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai (ECHA) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka FERTISAC S.L. ir kļūdaini klasificēta kā liels uzņēmums.
 - Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka atbilstoši Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo uzņēmumu un vidējo uzņēmumu definīciju (OV 2003, L 124, 36. lpp.) pielikuma 2. panta 1. punktam mikrouzņēmumu, mazo uzņēmumu un vidējo uzņēmumu (MVU) kategoriju veido uzņēmumi, kuros nodarbinātas mazāk nekā 250 personas un kuru gada apgrozījums nepārsniedz 50 miljonus EUR vai kuru gada bilances kopsumma nepārsniedz 43 miljonus EUR.

Uzņēmuma klasificējamība par MVU ir pakārtota divām robežvērtībām. Nepietiek ar to, ka tiek pārsniegta viena no šīm robežvērtībām (kā izriet no ECHA lēmuma, kurā izmantota tikai viena no tām – gada apgrozījums), skaidri atstājot bez ievērtības pirmo nosacījumu, proti, personu skaitu, kurš ir skaidri nodalīts ar saikli "un". Taču FERTISAC S.L. nevienā brīdī nav pārsniegusi 250 nodarbinātu personu robežvērtību.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir kļūdaini interpretējusi Ieteikumu 2003/361.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka, lai noteiktu prasītājas lielumu, ir jāņem vērā vienīgi prasītājas un ar to saistīto uzņēmumu dati. Prasītāja neietilpst uzņēmumu grupā. Eiropas Komisijas publicētā Rokasgrāmata par MVU definīciju apstiprina šo interpretāciju. Turklāt gan Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.), 3. pantā, gan Komisijas Regulas (EK) Nr. 340/2008 par maksājumiem Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) (OV 2008 L 107, 6. lpp.), preambulas 9. apsvērumā un 2. pantā MVU ir definēti ar atsauci uz Ieteikumu 2003/361.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. decembrī – Fútbol Club Barcelona/Komisija**(Lieta T-865/16)**

(2017/C 030/65)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fútbol Club Barcelona (Barselona, Spānija) (pārstāvji – J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset un A. Selles Marco, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas komisija

Prasītāja prasījumi:

- galvenokārt – atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 4. jūlija Lēmumu par valsts atbalstu SA.29769 (2013) (ex 2013/NN), ko Spānija piešķirusi noteiktiem futbola klubiem;
- pakārtoti – atcelt šī lēmuma 4. un 5. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts gan LESD 49. pants, to skatot kopā ar LESD 107. un 108. pantu, gan Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") 16. pants, ciktāl visa apstrīdēta lēmuma argumentācija ir balstīta uz valsts tiesisko regulējumu, ar kuru tiek ierobežota brīvība veikt uzņēmējdarbību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, ciktāl tajā (i) netiek analizēti piemērojamie atskaitījumi atkarībā no likmes attiecībā uz katra veida vienību; (ii) netiek ievērota objektivitāte, meklējot gan apsūdzošus, gan attaisnojošus pierādījumus, un tā rezultātā (iii) prettiesiski tiek secināts, ka pastāv priekšrocība LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpti gan (i) tiesiskās palāvības princips, uzdodot atgūt apgalvoto atbalstu, ņemot vērā, ka, ievērojot Spānijas iestāžu rīcību un procesa ilgumu, FC Barcelona varēja tiesiski pajauties uz tam piemērojamā nodokļu režīma tiesiskumu; gan (ii) pamatprasība par tiesisko noteiktību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, ciktāl tajā nav ņemts vērā, ka atbalsts ir pamatots ar nodokļu režīma iekšējo loģiku.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts LESD 108. panta 1. punkts un Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.), 21.-23. pants, ciktāl tajā ir uzdots atgūt pastāvošu atbalstu un nav ievērota šāda veida atbalstu gadījumā ievērojamā procedūra.

Prasība, kas celta 2016. gada 11. decembrī – QI u.c./Komisija un ECB**(Lieta T-868/16)**

(2017/C 030/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: QI (Atēnas, Grieķija) un 15 citi prasītāji (pārstāvji – S. Pappas un I. Ioannidis, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka

Prasītāju prasījumi:

- piespriest Eiropas Savienībai un/vai Eiropas Centrālo banku sistēmai (ECBS) atlīdzināt prasības pieteikumā minētās summas, kas atbilst zaudējumiem, kurus prasītāji ir cietuši no nelikumīgas dalības Grieķijas valsts parāda, kas radies kopējās rīcības klauzulu pielāgošanas dēļ, restrukturizācijā;
- pakārtoti, piespriest Savienībai un/vai Eiropas Centrālajai bankai (ECB) atlīdzināt prasītājiem prasības pieteikumā minētās summas, kuras atbilst zaudējumiem, ko prasītāji ir cietuši nelikumīgas Grieķijas valsts sektora kreditoru izslēgšanas no Grieķijas valsts parāda restrukturizācijas dēļ;
- katrā ziņā piespriest ECB atlīdzināt katram prasītājam prasības pieteikumā minētos zaudējumus, kas ir radušies nelikumīgi izslēdzot ECBS no Grieķijas valsts parāda restrukturizācijas;
- piespriest ECB un/vai Savienībai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Savienība un/vai ECB un ECBS esot rīkojušās *ultra vires* un pretēji LESD 120.–126., 127. pantam un 352. panta 1. punktam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar ECB un ECBS rīcību, it īpaši attiecībā uz ECBS izslēgšanu no restrukturizācijas, ir pārkāpts LESD 123. pants.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar Savienības un/vai ECB un ECBS rīcību ir pārkāptas prasītāju tiesības uz īpašumu, kas ir aizsargātas ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar Savienības un/vai ECB un ECBS rīcību ir pārkāpta kapitāla brīva aprīte, kas ir aizsargāta ar LESD 63. pantu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar Savienības un/vai ECB un ECBS rīcību ir pārkāptas prasītāju tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, kas ir aizsargātas ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pantu.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. decembrī – repowermap/EUIPO – Repower (“REPOWER”)**(Lieta T-872/16)**

(2017/C 030/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: repowermap.org (Berne, Šveice) (pārstāvis – P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Repower AG (Brusio, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes "REPOWER" starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 020 351

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 26. septembra otrais (pēc atsaukšanas) lēmums lietā R 2311/2014-5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- grozīt apstrīdēto lēmumu, atzīstot apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, kas nav tikuši atcelti ar apstrīdēto lēmumu, izņemot preču iesaiņošanu un uzglabāšanu (39. klase), ceļojumu organizēšanu (39. klase) un ugunsdzēsamos aparātus (9. klase);
- piespriest EUIPO un Repower AG atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 75. panta saistībā ar LESD 296. pantu pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)



Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV